

ดาเนี่ยลเขียนบันทึกเล่มนี้ขึ้นในศตวรรษที่ ๖ ก่อน ค.ศ .
เนื้อหาเล่าถึงดาเนี่ยลเด็กหนุ่มชาวยิวผู้ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยใน
กรุงบาบิโลน
เขามีความรู้ดีแม้เป็นเชลยก็ยังสามารถก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งสูงในจักรวรรดิ
บาบิโลนและเปอร์เซีย
เนื่องจากไว้วางใจในพระเจ้าดาเนี่ยลถูกกลั่นแกล้งรังแกและถึงกับ
ถูกโยนลงในถ้ำสิงโตเพื่อนของดาเนี่ยลสามคนถูกโยนลงในเตาไฟ
มหิมาแต่ไม่เป็นอะไรเลยก็โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า
พระธรรมเล่มนี้เล่าถึงเหตุการณ์หลายอย่างในสมัยของดาเนี่ยลซึ่ง
เป็นประวัติศาสตร์
แต่ก็มีคำพยากรณ์เกี่ยวกับอนาคตดาเนี่ยลยังเห็นจักรวรรดิเกรียง
ไกรของโลกอนาคต
และยิ่งกว่านั้นยังเห็นถึงอุทยานภาพของพระเจ้าและพระเมสสิยาห์
คือพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งพระเจ้าทรงเจิมไว้ซึ่งจะเสด็จมาทำ
ลายล้างความชั่วของโลกนี้
แล้วสถาปนาอาณาจักรแห่งความชอบธรรมซึ่งจะไม่มีวันสูญสิ้น
สาระสำคัญของพระธรรมดาเนี่ยลคือ
พระเจ้าทรงอำนาจสิทธิ์ขาดสูงสุดทรงบงการอยู่เหนือมนุษยชาติ
ทรงควบคุมประวัติศาสตร์ไปสู่จุดหมายปลายทางที่ทรงดำริไว้ทรงก
ระทำการผ่านการกระทำของมนุษย์
อาณาจักรของมนุษย์รุ่งโรจน์ขึ้นแล้วก็ล่มสลายแต่พระเจ้าทรงดำ
รงตลอดนิรันดร์พระประสงค์ของพระเจ้าคงอยู่ตลอดเวลา
และพระองค์ตั้งพระทัยที่จะนำความรอดพ้นมาสู่มวล
มนุษย์โดยทางพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งพระองค์จะส่งมา
ในที่สุดความชั่วจะพ่ายแพ้และความดีจะมีชัยเพราะพระเจ้าทรงดำ
ริไว้เช่นนั้น

โครงเรื่อง

- ๑ . ชีวิตของดาเนียลในบาบิโลน(๑ :๑ -๖ :๒ ๘)
- ๒ . นิมิตของดาเนียลเกี่ยวกับสัตว์ประหลาด(๗ :๑ -๘ :๒ ๗)
- ๓ . คำอธิษฐานของดาเนียลและนิมิตเกี่ยวกับปีต่างๆ (๙ :๑ -๒ ๗)
- ๔ . นิมิตของดาเนียลเกี่ยวกับพระเจ้าและอนาคต(๑ ๐ :๑ -
๑ ๒ :๑ ๓)

ดาเนียล

ดาเนียลในบาบิโลน

1ในปีที่ 3

ของรัชกาลกษัตริย์เยโฮยาคิมแห่งยูดาห์กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่ง

ง
บาบิโลนกรีธาทัพมาล้อมกรุงเยรูซาเล็ม2พระเจ้าทรงมอบกษัตริย์เยโฮยาคิมแห่งยูดาห์ไว้ในมือเนบูคัดเนสซาร์ พร้อมทั้งภานะต่างๆ บางอย่างจากพระวิหารของพระเจ้าซึ่งเนบูคัดเนสซาร์นำไปเก็บไว้ที่คลังแห่งวิหารเทพเจ้าของตนในบาบิโลน¹

3แล้วเนบูคัดเนสซาร์ตรัสบัญชาให้อัชเชนเนส

หัวหน้ากรมวังคัดเลือกชายหนุ่มอิสราเอล

บางคนซึ่งเป็นเชื้อพระวงศ์และอยู่ในตระกูล

ขุนนาง4ผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาดีปราศจากตำหนิ

เจลียวณลาดพร้อมที่จะเรียนรู้

ได้รับการศึกษาอบรมมาดีมีไหวพริบปฏิภาณ

และคุณสมบัติเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ในพระราชวัง

ให้อัชเชนเนสสอนภาษาและวรรณคดีของชาวบาบิโลน²แก่ชายหนุ่มเหล่านี้

¹ 1:2 หรือ ซินาร์

² 1:4 หรือ เคลเดีย

5กษัตริย์ทรงกำหนดอาหารและเหล้าองุ่นจากโต๊ะเสวยประทานให้
คนเหล่านี้ทุกวันและให้พวกเขารับการฝึกฝนตลอด 3 ปี

หลังจากนั้นจึงเข้ารับราชการ

6ในกลุ่มชายหนุ่มเหล่านี้

มีบางคนจากยูดาห์ได้แก่ดาเนียลฮานันยาห์มิซาเอลและอาซาริยา
ห์ 7หัวหน้ากรมวังตั้งชื่อใหม่

ให้พวกเขาตั้งชื่อดาเนียลชื่อเบลเทชซาร์ฮานันยาห์ชื่อชดรัคมิซา
เอลชื่อเมซาค อาซาริยาห์ชื่ออาเบดเนโก

8แต่ดาเนียลตั้งปณิธานไว้ว่าจะไม่ยอมให้ตนเองเป็นมลทิน

โดยอาหารและเหล้าองุ่น เครื่องเสวย

จึงขออนุญาตจากหัวหน้ากรม วังที่จะไม่ยอมเป็นมลทินอย่างนั้น

9พระเจ้า ทรงบันดาลให้หัวหน้ากรมวังชอบพอ และเห็นใจดาเนียล

10แต่เขาบอกดาเนียลว่า "เรา

กลัวเจ้าเหนือหัวซึ่งทรงเป็นผู้กำหนดเครื่อง

เสวย และ เครื่องดื่มให้พวกเจ้าหากเราปล่อยให้พระองค์
เห็นพวกเจ้าซุบซิดกว่าชายหนุ่มอื่นๆ

รุ่นราวคราวเดียวกันมีหวังเราต้องหัวขาดเพราะเจ้า"

11ดาเนียลจึงบอกผู้ดูแลซึ่งหัวหน้ากรม

วังแต่งตั้งให้รับผิดชอบดาเนียลฮานันยาห์

มิซาเอลและอาซาริยาห์ว่า 12"โปรดให้ผู้รับใช้

ลองดูสักสิบวันเราจะกินแต่ผักและดื่มแต่น้ำ

13แล้วลองเปรียบเทียบหน้าตาพวกเรากับชายหนุ่มซึ่งรับประทาน

เครื่องเสวย จากนั้นเชิญท่านปฏิบัติต่อผู้รับใช้ตามแต่ท่าน

เห็นเป็นอย่างไรเถิด"

14ผู้ดูแลก็ยอมตกลงตามนี้และให้พวกเขาทดลองดู 10 วัน

15เมื่อครบ 10 วันแล้วปรากฏว่าพวกเขาดูแข็งแรง

และมีพลานามัยดีกว่าชายหนุ่มอื่นๆ

ที่รับประทานเครื่องเสวย16ฉะนั้นผู้ดูแล
จึงงดให้เครื่องเสวยและเหล้าองุ่น แต่ให้เขาทั้งสี่นี้รับประทานผัก
17พระเจ้าทรงโปรดให้ชายหนุ่มทั้งสี่นี้มีความรู้ความเข้าใจ
ในทางวรรณกรรมและวิทยาการต่างๆ
ตัวดาเนียลนั้นสามารถเข้าใจ นิมิตและความฝันทุกประเภท
18เมื่อครบกำหนดที่กษัตริย์ทรงบัญชา
หัวหน้ากรมวังนำชายหนุ่มทั้งปวงที่คัดเลือก
ไว้เข้าเฝ้ากษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์
19กษัตริย์ทรงสนทนากับพวกเขาและทรงพบว่าไม่มี
ชายหนุ่มคนใดเทียบเคียงดาเนียล
ฮันันยาห์มิชาเอลและอาซาริยาห์ได้
ทั้งสี่คนนี้จะเข้ารับราชการอยู่ในราชสำนัก 20กษัตริย์ทรง
ซักถามเขาทั้งหลายในทุกเรื่องว่าด้วยสติ
ปัญญาและความเข้าใจทรงพบว่าพวกเขาดีเด่นกว่าบรรดาผู้วิเศษแ
ละนักเวทมนต์ ทว่าราชอาณาจักรถึงสืบเท่า
21ดาเนียลรับราชการเรื่อยมาจวบจนปีที่
หนึ่งแห่งรัชกาลกษัตริย์ไซรัส

เนบูคัดเนสซาร์ทรงพระสุบิน

2ในปีที่ 2 แห่งรัชกาล

เนบูคัดเนสซาร์ทรงพระสุบินแล้วทุกข์พระทัยมากจน บรรทม

ไม่หลับ 2จึงรับสั่งให้ผู้วิเศษนักเวทย์มนต์

นักอาคมโหราจารย์³ทั้งหลายมาทูลพระสุบินให้ทรงทราบเมื่อเขาทั้

งหลายมาเข้าเฝ้า3กษัตริย์ตรัสกับเขาว่า "เราฝันไป

ทำให้เราทุกข์ใจมาก เราอยากรู้ว่าฝันนั้นหมายถึงอะไร"

³ 2:2 หรือ คนเคลเดีย เช่นเดียวกับข้อ 4, 5 และ 10

4บรรดาโหราจารย์จึงกราบทูลเป็นภาษาอารเมค⁴ว่า

"ขอฝ่าพระบาททรงพระเจริญโปรดเล่าพระสุบินมาเถิดพวกข้าพระบาทจะทูลทำนายถวาย"

5กษัตริย์ตรัสตอบเหล่าโหราจารย์ว่า "เราตั้งใจแน่วแน่แล้วว่า หากพวกเจ้าบอกเราไม่ได้ว่าเราฝันอะไรและหมายความว่าอะไร เราจะสับพวกเจ้าเป็นชิ้นๆ และทลายบ้าน

เรือนของเจ้าให้กลายเป็นกองขยะ⁶แต่หากเจ้าเล่าความฝันและทำนายได้เจ้าจะได้รับของประทาน รางวัลและเกียรติยศยิ่งใหญ่ ฉะนั้นจงเล่าความฝันและแก้ฝันให้เราเถิด"⁷เขาเหล่านั้นทูลอีกว่า

า "ขอฝ่าพระบาท

ทรงเล่าพระสุบินให้ผู้ทาสฟังเถิดแล้วข้าพระบาททั้งหลายจะทูลทำนายพระสุบิน" 8กษัตริย์จึงตรัสว่า "เรารู้แน่ว่า

พวกเจ้าพยายามถ่วงเวลา

ในเมื่อพวกเจ้ารู้ว่าเราตั้งใจแน่วแน่แล้ว

9หากพวกเจ้าไม่บอกว่าเราฝันอะไรก็มีโทษทัณฑ์สถานเดียว

พวกเจ้าคบคิดกันที่จะพูดล่อหลอกจนกว่าเราจะเปลี่ยนใจจงเล่าความฝันมาสิ เราจะได้รู้ว่าเจ้าแก้ฝันให้เราได้"

10โหราจารย์ทั้งหลายทูลว่า

"ไม่มีใครในโลกนี้สามารถทำอย่างที่ฝ่าพระบาทประสงค์

ได้หรอกไม่มีกษัตริย์องค์ใดต่อให้ยิ่งใหญ่เกรียงไกรเพียงไรจะถาม

เช่นนี้จากผู้วิเศษ นักเวทย์มนต์ หรือโหราจารย์¹¹สิ่งที่ฝ่าพระ

บ าท ใ ห้ทำนี้ยากเหลือวิสัยมนุษย์จะกระทำได้มีแต่เทพเจ้าเท่านั้นจะบอกได้แล้วเทพเจ้าก็ไม่ได้อยู่ในหมู่มนุษย์"

12เมื่อได้ยินเช่นนี้กษัตริย์ทรงพระพิโรธ ยิ่งนัก

และตรัสสั่งให้ประหารชีวิตปราชญ์ทั้งหมดในกรุงบาบิโลนเสีย

⁴ 2:4 เนื้อความของต้นฉบับตั้งแต่ตอนนี้นั้นจนถึงบทที่ 7

เป็นภาษาอารเมค

13 จึงมีพระราชกฤษฎีกา

ออกมาให้ประหารชีวิตบรรดาปราชญ์แล้วก็มีคนไปตามตัวดาเนียล
กับเพื่อนเพื่อนำตัวไปประหาร

14 เมื่ออาร์โอด ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์

ออกไปเพื่อประหารปราชญ์แห่ง

บาบิโลนดาเนียลจึงไปเจรจากับเขาด้วยสติ ปัญญาและปฏิภาณ

15 ดาเนียลถามเขาว่า

"เหตุใดกษัตริย์ทรงออกพระราชกฤษฎีการุนแรงถึงเพียงนี้?"

อาร์โอดก็เล่าเรื่องให้ฟัง 16 ดาเนียลจึงเข้าเฝ้ากษัตริย์เพื่อทูลขอเวลา

แล้วจะทูลความหมายแห่งพระสุบินให้ทรงทราบ

17 จากนั้นดาเนียลกลับไปบ้าน

และเล่าเรื่องให้सानันยาห์มิชาเอลกับอาซาริยาห์ผู้เป็นเพื่อนฟัง

18 แล้วเร่งเร้าให้เขาทั้งหลาย อธิษฐานขอต่อพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์

ที่จะทรงกรุณาในเรื่องล้าลึกนี้ด้วย เพื่อดาเนียลกับเพื่อนๆ

จะไม่ถูกประหารไปพร้อมกับปราชญ์อื่นๆ ในบาบิโลน

19 คั้นนั้นพระเจ้าทรงสำแดงความล้าลึกนี้แก่ดาเนียลในนิมิต

ดาเนียลจึงสรรเสริญพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์

20 และกล่าวว่า "สรรเสริญพระนามของพระเจ้าตลอดนิรันดร์สติปัญญา

และฤทธิ์อำนาจเป็นของพระองค์

21 ทรงพลิกผันวาระและฤดูกาลทรงแต่งตั้งและถอดถอนกษัตริย์พร

องค์ประทานสติปัญญาแก่ผู้เฉลียวฉลาด

และประทานความรู้แก่ผู้มีวิจรรณญาณ 22 พระองค์ทรงเผยสิ่งที่ลี้ก

ซึ่ง และซ่อนเร้นอยู่ทรงทราบสิ่งที่แฝงอยู่ในความมืด และความ

สว่างอยู่กับพระองค์

23 ข้าแต่พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์

ข้าพระองค์ขอบพระคุณและสรรเสริญพระองค์

ทรงโปรดประทานสติปัญญาและฤทธิ์อำนาจแก่ข้าพระองค์ทรงกระ

ทำให้ข้าพระองค์ทราบสิ่งที่ทูลขอจากพระองค์
ทรงทำให้ข้าพระองค์ ทั้งหลายทราบพระสุบินของกษัตริย์"

ดาเนียลทูลทำนายพระสุบิน

24แล้วดาเนียลไปพบอาร์โอกซึ่งกษัตริย์ทรงใช้ให้ไปประหารชีวิต
บรรดาปราชญ์แห่ง บาบิโลนดาเนียลกล่าวกับเขาว่า

"อย่าประหารบรรดาปราชญ์แห่งบาบิโลนเลยโปรดนำข้าพเจ้าไปเฝ้า
กษัตริย์เพื่อทูลทำนายพระสุบินถวาย"

25อาร์โอกจึงพาดาเนียลเข้าเฝ้าทันทีและทูลว่า

"ในหมู่เชลยที่มาจากยูดาห์ข้าพระ

บาทพบชายผู้หนึ่งซึ่งสามารถทราบทูลว่าพระสุบินนั้นหมายความว่า
อะไร "

26กษัตริย์ตรัสถามดาเนียล(หรือที่เรียกกัน ว่าเบลเทซซซาร์)ว่า

"เจ้าสามารถเล่าสิ่งที่เราเห็นในฝันและแก้ฝันให้ได้หรือ"

27ดาเนียลทูลว่า "ไม่มีปราชญ์นักเวทย์มนต์ ผู้วิเศษ

และหมอดูฤกษ์ยามคนใดสามารถทูลความล้าลึกที่ฝ่าพระบาทตรัส

ถามนั้นได้28แต่มีพระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ผู้ทรงเปิดเผยสิ่งล้าลึก

และทรงสำแดงให้กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์เห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้น

ในอนาคต

สุบินและนิมิตซึ่งผ่านเข้ามาในพระตำริขณะฝ่าพระบาทบรรทมอยู่

บนพระแท่น มีดังนี้

29ขณะฝ่าพระบาทบรรทมอยู่และทรงตำริ ถึงสิ่งต่างๆ

ที่จะเกิดขึ้นพระเจ้าผู้ทรงเปิด

เผยความล้าลึกก็ทรงแสดงให้ฝ่าพระบาททราบถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น

30ที่พระเจ้าทรงโปรด ให้ความล้าลึกนี้ประจักษ์แจ้งแก่ข้าพระบาท

มิใช่เพราะข้าพระบาทมีสติปัญญายิ่งใหญ่กว่าคนอื่นฯ

แต่เพื่อฝ่าพระบาททรงทราบความหมายและเข้าใจสิ่งที่เข้ามาในพ

ระตำริ

31 ข้าแต่กษัตริย์ ฝ่าพระบาทได้ทอดพระ
เนตรเห็นรูปปั้นมहिมาตั้งอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ เปล่งประกายเจิดจ้า
มีลักษณะน่าครื้นคร้าม 32 ศีรษะของรูปปั้นนั้นทำด้วยทอง
คำบริสุทธิหน้าอกและแขนทำด้วยเงินเอว
และสะโพกทำด้วยทองสัมฤทธิ์ 33 ขาทำด้วย เหล็ก
เท้าเป็นเหล็กปนดินเหนียว 34 ขณะฝ่าพระบาททอดพระเนตรอยู่นั้น
ก็มีหินก้อนหนึ่งถูกสกัดออกมาแต่มิใช่ด้วยมือ มนุษย์
หินนั้นกระแทกเท้าของรูปปั้นซึ่งทำ ด้วยเหล็กปนดินเหนียว
ทำให้แตกกระจาย 35 แล้ว
เหล็กดินเหนียวทองสัมฤทธิ์เงินและทองคำ ก็แหลกเป็นชิ้นๆ
และกลายเป็นดั่ง แกลบ ที่ลานนวดข้าวในฤดูร้อน
ซึ่งลมพัดปลิวหายไปไม่เหลือร่องรอยไว้เลยแต่หินที่
กระแทกรูปปั้นกลับกลายเป็นภูเขาหมิมาปกคลุมทั่วโลก
36 นั่นคือพระสุบินบัดนี้ข้าพระบาทขอทูล
ความหมายให้ทรงทราบ 37 ฝ่าพระบาททรง
เป็นจอมกษัตริย์พระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ ได้
ประทานบารมีอำนาจความเกรียงไกร และ เกียรติแก่ฝ่าพระบาท
38 พระองค์ทรงมอบมนุษยชาติสัตว์ป่าในท้องทุ่งและนกในอากาศ
ไว้ในพระหัตถ์ฝ่าพระบาทพระเจ้าทรงให้ฝ่าพระบาทครอบครองสิ่ง
เหล่านั้นไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน
ฝ่าพระบาทคือศีรษะอันทำด้วยทองคำนั้น
39 หลังจากฝ่าพระบาทแล้วจะมีอีกอาณาจักรหนึ่งรุ่งเรืองขึ้นมา
ซึ่งด้อยกว่าของฝ่า
พระบาทจากนั้นเป็นอาณาจักรที่สามคือทองสัมฤทธิ์ซึ่งจะปกครอง
ทั่วโลก
40 ท้ายสุดคืออาณาจักรที่สี่ซึ่งแข็งแกร่งเหมือนเหล็กเหล็กฟาดฟัน
ทุกสิ่งให้ย่อยยับอาณาจักรนั้น จะบดขยี้อาณาจักรอื่นๆ
ทั้งปวงให้ยับเยิน ดังเหล็กทำให้สิ่งอื่นๆ แหลกสลาย

41ตามที่ฝ่าพระบาทเห็นว่า เท้าและนิ้วเท้าเป็นดินเหนียวปนเหล็ก แสดงว่าอาณาจักรนี้แยกออกเป็นส่วนๆ

แต่ก็จะมีกำลังแข็งแกร่งเหมือนเหล็กอยู่บ้าง

ดังที่ฝ่าพระบาทเห็นเป็น เหล็กปนดินเหนียว

42ดังที่นิ้วเท้าเป็นดินเหนียวปนเหล็กอาณาจักรนี้ก็จะมีส่วนที่แข็งแกร่งและส่วนที่เปราะบาง

43และตามที่ฝ่าพระบาททรงเห็นเหล็กปนกับดินเหนียวประชาชนก็จะผสมผสานแต่ไม่รวมเป็นหนึ่งเดียวกันซึ่งก็ไม่ต่างจากเหล็กผสมดินเหนียว

44ในยุคของกษัตริย์เหล่านั้นพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์

จะทรงตั้งอาณาจักรหนึ่ง ซึ่งไม่มีใครทำลายล้างได้

หรือไม่ตกเป็นของชนชาติ อื่นอาณาจักรนี้จะปราบอาณาจักรอื่นๆ

ทั้งปวงราบคาบแล้วยังยืนมั่นคงตลอดกาล

45นี่คือความหมายของนิมิต ว่าด้วยหินที่ถูก

สกัดจากภูเขาแต่มิใช่ด้วยมือมนุษย์หินซึ่ง

กระแทกเหล็กทองสัมฤทธิ์ดินเหนียว เงิน

และทองคำให้แตกกระจาย

"พระเจ้าผู้ใหญ่ยิ่งทรงสำแดงให้ฝ่าพระ

บาททราบถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พระ สุนัขนี้เป็นความจริง

และการตีความนี้ก็เชื่อ ถือได้"

46แล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ก็ทรุดองค์ลงกราบดาเนียลและรับสั่ง

ให้นำเครื่องบูชา กับเครื่องหอมมาถวายดาเนียล

47กษัตริย์ตรัสกับดาเนียลว่า

"พระเจ้าของท่านทรงเป็นพระเจ้าเหนือพระทั้งหลาย ทรงเป็นจอม

ราชันและทรงเป็นผู้เปิดเผยความล้ำลึกทั้ง มวล

เพราะท่านสามารถเปิดเผยความล้ำลึกนี้ได้"

48แล้วกษัตริย์ทรงแต่งตั้งดาเนียลให้ดำรง ตำแหน่งสูง

และประทานบำเหน็จรางวัลมากมายตั้งให้ปกครองบาบิโลนทั้งหมด

ทลและให้ดูแลปราชญ์ทั้งปวงของบาบิโลน 49 ทั้ง
ทรงแต่งตั้งชัตรีคเมซาคและอาเบตเนโกให้เป็นผู้บริหารมณฑลบาบิโลนตามทีดาเนยลทูลขอส่วนดาเนยลเองอยู่ที่ราชสำนัก

เทวรูปทองคำและเตาไฟร้อนแรง

3 กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ทรงสร้าง เทวรูปทองคำสูงถึง 60 ศ อ ก ⁵
กว้าง 6 ศ อ ก ⁶ เมตรตั้งไว้ ณ ที่ราบดูราในมณฑลบาบิโลน

2 แล้วทรงให้ชุมนุมเสนาบดีผู้ว่าการที่ปรึกษา พระคลัง

ตุลาการและเจ้า หน้าที่ของทุกมณฑล

มาร่วมงานฉลองเทวรูปซึ่งสถาปนาขึ้นนั้น

3 คนทั้งหลายก็มาร่วมฉลองยืนอยู่เบื้องหน้าเทวรูปที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงสร้างขึ้น

4 แล้วมีเสียงป่าวประกาศว่า "บรรดาพล เมืองทุกชาติทุกภาษา

มีพระราชโองการว่า 5 ทันทที่เจ้าทั้งหลายได้ยินเสียงเขาสัตว์ ขลุ่ย

พิณ พิณเขาคู พิณใหญ่ ปี่ และเสียงดนตรีทุกชนิด

จงหมอบกราบลงนมัสการเทวรูปทองคำที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์สร้างขึ้น

6 ผู้ใดก็ตามที่ไม่ยอมหมอบกราบลงนมัสการจะถูกโยนลงในเตาไฟลุกโชนทันที"

7 ฉะนั้น ทันทที่คนทั้งหลายได้ยินเสียงเขาสัตว์ ขลุ่ย พิณ พิณเขาคู พิณใหญ่ ปี่ และเสียงดนตรีทุกชนิด

พลเมืองทั้งปวงจากทุกชาติทุกภาษาก็หมอบกราบลงนมัสการเทวรูปทองคำที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงสร้างขึ้น

⁵ 3:1 ป ร ะ ม า ณ 27 เ ม ต ร

⁶ 3:1 ป ร ะ ม า ณ 2.7

8ในครั้งนั้นมีโหราจารย์⁷บางคนมาทูลฟ้อง กษัตริย์เรื่องชาวยิว
9พวกเขาจะมาทูลเนบูกัดเนสซาร์ว่า
"ขอจงทรงพระเจริญ10ฝ่าพระบาททรงประกาศพระกฤษฎีกาว่าทุก
คนที่ได้ ยินเสียงเขาสัตว์ ขลุ่ย พิณพิณเขาคู่ พิณใหญ่ ปี
และเสียงดนตรีทุกชนิด
ให้หมอบกราบลงนมัสการเทวรูปทองคำ11และผู้ใดที่ไม่ยอมหมอบ
กราบลงนมัสการ จะถูกโยนลงในเตาไฟลุกโชนทันทีนั้น
12แต่มีชาวยิวบางคนคือ
ซัดรัคเมซาคและอาเบดเนโกที่ฝ่าพระบาททรงแต่งตั้งให้ดูแลมณฑ
ลบาบิโลนนั้น ไม่ยอมทำตามพระบัญชา
เขาเหล่านั้นไม่กราบไหว้เทพเจ้าต่างๆ ของฝ่าพระ บาท
และไม่ยอมนมัสการ เทวรูปทองคำที่ฝ่าพระบาททรงสร้างขึ้น"
13เนบูกัดเนสซาร์จึงทรงโกรธกริ้ว
และตรัสสั่งให้นำตัวซัดรัคเมซาคอาเบดเนโกมาเข้าเฝ้า14แล้วตรัส
กับเขาทั้งหลายว่า "ซัดรัคเมซาคอาเบดเนโกจริงหรือที่พวก
เจ้าไม่ยอมปรนนิบัติเทพเจ้าของเรา
หรือนมัสการเทวรูปทองคำที่เราสร้างขึ้น
15บัดนี้หากเจ้าได้ยินเสียงเขาสัตว์ ขลุ่ย พิณ พิณเขาคู่ พิณใหญ่ ปี
แ ล ะ เสียงดนตรีทุกชนิดประโคมแล้ว
เจ้าพร้อมที่จะหมอบกราบนมัสการเทวรูปที่เราสร้างขึ้นก็ดี
แต่หากเจ้าไม่นมัสการจะถูกโยนลงในเตาไฟลุกโชนทันที
แล้วเทพเจ้าองค์ใดเล่าจะสามารถช่วยเจ้าให้พ้นมือเราไปได้"
16ซัดรัคเมซาคอาเบดเนโกทูลกษัตริย์ว่า "ข้าแต่เนบูกัดเนสซาร์
ข้าพระบาททั้ง
หมดไม่จำเป็นต้องทูลแก้ต่างต่อฝ่าพระบาทในเรื่องนี้
17หากข้าพระบาทถูกโยนลงในเตา ไฟลุกโชน ข้าแต่กษัตริย์

⁷ 3:8 หรือ คนเคลเดีย

พระเจ้าที่เหล่าข้าพระบาทปรนนิบัตินั้นสามารถกอบกู้ และทรง
ช่วยเหล่าข้าพระบาทให้พ้นจากเงื้อมพระหัตถ์ของฝ่าพระบาทได้
18แต่ถึงแม้พระองค์ไม่ทรงช่วย

ข้าแต่กษัตริย์ก็ขอฝ่าพระบาททรงทราบเถิดว่า

ข้าพระบาทจะไม่ยอมปรน-นิบัติเทพเจ้าของฝ่าพระบาท
หรือนมัสการเทวรูปทองคำที่ทรงตั้งขึ้นเป็นอันขาด" 19เน
บুদ্ধเนสซาร์จึงกริ้วชัตรีคเมซาค อาเบตเน โกอัยนั๊ก

พระทัยที่เคยปรานีต่อพวกเขา ก็เปลี่ยนไป

และตรัสสั่งให้โหมไฟร้อนแรงในเตาขึ้นอีก 7 เท่า

20แล้วสั่งให้ทหารที่กำยำที่สุดในกองทัพ จับชัตรีค เมซาค

และอาเบต เนโก มัดและโยนลงในเตาไฟลุกโชน 21พวก

ทหารจึงจับคนทั้งสามมัดและโยนลงในเตา ไฟร้อนแรง ทั้งๆ

ที่คนทั้งสามยังสวมเสื้อกางเกงโพกผ้าและเครื่องแต่งกายอื่นๆ

อยู่22คำสั่งของกษัตริย์เร่งรีบมาก

และเตาไฟก็ร้อนแรงจนเปลวไฟแลบออกมาแผดเผาเหล่า

ทหารที่จับชัตรีค เมซาค อาเบตเนโก โยนลง ในเตานั้นเสีย

23คนทั้งสามที่ถูกมัดไว้อย่างแน่นอนหนาก็ถูกโยนลงใน เตาไฟ

24และแล้วกษัตริย์เนบুদ্ধเนสซาร์ก็ทรงลุก

ขึ้นทันทีด้วยความประหลาดพระทัย

และตรัสถามบรรดาที่ปรึกษาว่า

"เร ามัดสามคนโยนลงในเตาไฟไม่ใช่หรือ?" ที่ปรึกษาทูลว่า

"ใช่แล้ว พระเจ้าข้า"

25กษัตริย์ตรัสว่า "แต่ดูซิ เราเห็นสี่คนเดิน อยู่ในเตาไฟ

ไม่ได้ถูกมัด หรือเป็นอันตรายแต่อย่างใด

และคนที่สี่นั้นก็แลดูเหมือนเทพบุตร"

26เนบুদ্ধเนสซาร์จึงเสด็จไปที่ประตูเตาไฟ อันร้อนแรงนั้น

ทรงร้องเรียกว่า "ชัตรีค เมซาค อาเบตเนโก

ผู้รับใช้แห่งพระเจ้าสูงสุดเอ๋ยจงออกมาเถิด"

ดังนั้น ชัตรีค เมซาค

อาเบตเนโกจึงออกมาจากไฟ27บรรดาอุปราชา แม่ทัพ

ผู้ว่าการและองคมนตรีต่างก็มาห้อมล้อมคนทั้งสาม

เห็นว่าไฟไม่ได้ทำอันตรายร่างกายของเขาเลยผมก็มีได้ไหมไปแม่

ลักเส้น เสื้อผ้าก็ไม่ได้ถูกเผาไหม้ ไม่มีแม่แต่กลิ่นไหม้

28เนบুদ্ধัดเนสซาร์จึงตรัสว่า

"ขอถวายสรรเสริญแด่พระเจ้าของชัตรีค เมซาคและอาเบตเนโก

ผู้ส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาช่วยผู้รับใช้ของพระองค์

เขาทั้งหลายไว้วางใจในพระเจ้า

ละเมิดคำสั่งของกษัตริย์ยอมตายเสียดีกว่ายอมกราบไหว้นั้สการพ

ระอื่นใดเว้นแต่พระเจ้าของตน

29ฉะนั้นเราขอประกาศกฤษฎีกาว่าพลเมืองไม่ว่าชาติใดภาษาใด

กล่าววาจาล่วงเกินพระเจ้าของชัตรีคเมซาคอาเบตเนโกจะถูกฟันเป็น

ท่อนๆ และบ้านเรือนของเขาจะถูกพังทลาย

เพราะไม่มีเทพเจ้าอื่นใดสามารถช่วยได้ถึงเพียงนี้"

30แล้วกษัตริย์ทรงเลื่อนตำแหน่งให้ชัตรีคเมซาค

อาเบตเนโกให้สูงขึ้นในมณฑลบาบิโลน

นิมิตเรื่องต้นไม้ใหญ่

4เรากษัตริย์เนบুদ্ধัดเนสซาร์

ถึงท่านทั้งหลายผู้เป็นพลเมืองทุกชาติทุกภาษาทั่วโลกขอให้ท่านเจ

ริญรุ่งเรือง

2เราเห็นควรที่จะแจ้งให้ทราบถึงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่พร

ะเจ้าสูงสุดทรงกระทำเพื่อเรา

3หมายสำคัญของพระองค์ยิ่งใหญ่เหลือล้ำการอัศจรรย์ของพระองค์

ค์เกรียงไกรยิ่งนักราชอาณาจักรของพระองค์ดำรงนิรันดร์

ทรงครอบครองอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ

4 เราเนบูกัดเนสซาร์ อยู่ที่วังอย่างผาสุกและรุ่งเรือง

5 ขณะนอนอยู่บนเตียงเราได้ฝันทำให้ตกใจกลัว

ภา ๗ และนิมิตต่างๆ ที่ ผ่านเข้ามาในความคิด

ทำให้ตระหนกตกใจ

6 เราจึงสั่งให้นำปราชญ์แห่งบาบิโลนทั้งหมดมาทำนายฝันให้

7 เมื่อบรรดาผู้วิเศษ นักเวทมนต์

โหราจารย์⁸ และหมอดูฤกษ์ยามมาแล้วเราก็แจ้งความฝันให้ฟัง

แต่เขาทั้งหลายไม่สามารถแก้ฝันให้ได้

8 แล้วดาเนียลก็มาเฝ้าเราจึงเล่าความฝันให้ฟัง (เขามีอีกชื่อหนึ่งว่า

เบลเทซซาร์ตามชื่อเทพเจ้าองค์หนึ่ง

วิญญาณแห่งเทพเจ้าศักดิ์สิทธิ์อยู่ในเขา)

9 เรากล่าวว่า "เบลเทซซาร์ หัวหน้าผู้วิเศษเอ๋ย

เรารู้ว่าวิญญาณแห่งเทพเจ้าศักดิ์ สิทธิ์อยู่ในเจ้า

และไม่มี ความลึกลับใดๆ ยากเกินความเข้าใจของเจ้า เราฝันเช่นนี้

จงแก้ ฝันให้เราเถิด

10 ขณะนอนอยู่บนเตียงเราเห็นนิมิตคือเรามองไปเห็นต้นไม้ต้นหนึ่ง

ง ๓ ใจกลางแผ่นดิน มันสูงใหญ่อย่างยิ่ง 11 ต้นไม้

นั้นแข็งแกร่งเติบโตขึ้นจนยอดสูงจรดฟ้า จน สุดโลกยังมองเห็น

12 ใบของมันสวยงามน่าดูผล ก็ตกเต็มต้น

มันให้อาหารแก่มวลสิ่งมีชีวิตบรรดาสัตว์แห่งท้องทุ่งมาพักพิงได้ร่วม

ของมันเหล่านั้นในอากาศมาอาศัยอยู่ตามกิ่งก้านของมัน

บรรดาสัตว์มีชีวิต เลี้ยงชีพด้วยผลของมัน

13 ขณะนอนอยู่บนเตียงเราเห็นนิมิต คือ

เรามองไปก็เห็นทูตสวรรค์⁹ องค์บริสุทธิ์ลงมาจากสวรรค์

⁸ 4:7 หรือ คนเคลเดีย

⁹ 4:13 หรือ ผู้พิทักษ์ เช่นเดียวกับข้อ 17, แ ล ะ 23

14ประกาศก้องว่า "โค่นต้นไม้ลงลิดกิ่งออก ตัดใบทิ้งให้หมด
และสลัดผลเกลื่อนกระจาย ไส้สัตว์ทั้งหลายออกจากไต้ร่ม
และไสนกออกจากกิ่งต่างๆ เสีย15แต่จงทิ้งต่อกับรากไว้
เอาโซ่เหล็กและทองสัมฤทธิ์ ล่ามทิ้งอยู่อย่างนั้นกลางดงหญ้าในทุ่ง
ให้กายเขาเปียกชุ่มน้ำค้างจากสวรรค์
ให้เขาอาศัยอยู่กับสัตว์ท่ามกลางพืชพันธุ์ต่างๆ
16ให้ความคิดจิตใจของเขาเปลี่ยนจากมนุษย์
กลายเป็นแบบสัตว์จนครบเจ็ดวาระ¹⁰17เหล่า
ทูตสวรรค์องค์บริสุทธิเป็นผู้แจ้งประกาศิตนี้เพื่อผู้มีชีวิตอยู่จะรู้ว่า
พระเจ้าสูงสุดทรงครอบ ครองเหนือมวลอาณาจักรแห่งมนุษย์
ทรงมอบอาณาจักรแก่ผู้ใดก็ได้ตามแต่ชอบพระ
ทัยทรงตั้งผู้ต่ำต้อยที่สุดให้ปกครองเขาทั้ง หลาย"
18นี่เป็นความฝันของเรา กษัตริย์เนบูคัด
เนสซาร์บัดนี้เบลเทซซาร์เอ๋ย
บอกเรามาเถิดว่าฝันนี้หมายความว่าอะไร เพราะไม่มีปราชญ์
คนใดในราชอาณาจักรแก้ฝันให้เราได้ แต่เจ้าแก้ฝันได้
เพราะวิญญาณจิตแห่งเทพเจ้าศักดิ์สิทธิ์อยู่ในเจ้า"

ดาเนียลทำนายพระสุบิน

19แล้วดาเนียล (หรือเบลเทซซาร์)

ก็ตกตะลึงและว่าวุ่นใจอยู่ชั่วครู่หนึ่งและเกิดความ หวาดวิตก

กษัตริย์จึงตรัสว่า "เบลเทซซาร์เอ๋ย ออย่าให้ความฝัน

หรือความหมายของมัน

ทำให้เจ้าตกใจกลัวไปเลย"เบลเทซซาร์ทูลว่า "ข้าแต่กษัตริย์

ขอให้ความฝันและความหมายของมัน ตกแก่ศัตรูของฝ่าพระ

บาทเถิด 20ต้นไม้ที่ฝ่าพระบาทเห็น ซึ่งแข็ง

¹⁰ 4:16 หรือ ปี เช่นเดียวกับข้อ 23, 25 และ 32

แกร่งและเติบโตขึ้นยอดสูงจรดฟ้าจนสุดโลก ยังมองเห็น
21 ซึ่งมีใบสวายน่าชม ให้ผลตกเป็น อาหารแก่สิ่งมีชีวิตทั้งปวง
ให้ร่มเงาบรรดาสัตว์ในท้องทุ่งและกิ่งก้านเป็นที่หลบฝนอาศัยทำรัง
22 ข้าแต่กษัตริย์ ต้นไม้นั้นคือฝ่าพระบาท ทรงยิ่งใหญ่เกรียงไกร
รุ่งโรจน์เทียมฟ้า และแผ่อำนาจไปจนถึงสุดโลก

23 ข้าแต่กษัตริย์

ที่ฝ่าพระบาทเห็นทนต์สวรรค์องค์บริสุทธิลงมาจากสวรรค์

ป่าวประกาศว่า 'จงโค่นต้นไม้ลง

ทำลายมันเสียเหลือไว้แต่ต่อล้ามด้วยเหล็ก

และทองสัมฤทธิ์ทิ้งไว้กลางทุ่งหญ้า ขณะที่รากยังหยั่งลึกอยู่ในดิน

ให้มันตากน้ำค้างและอาศัยอยู่เยี่ยงสัตว์ป่าจนครบเจ็ดวาระ'

24 ข้าแต่กษัตริย์

นิมิตนั้นหมายความดังนี้ประกาศิตของพระเจ้าผู้สูงสุดเกี่ยวกับฝ่าพระบาท

คือ 25 ฝ่าพระบาทจะถูกขับไล่จากแวต วง

มนุษย์ให้ไปใช้ชีวิตอยู่กับสัตว์ป่า จะกินหญ้าเหมือนโค

และตากน้ำค้างจนครบเจ็ดวาระตราบจนฝ่าพระบาทเรียนรู้ว่าพระเจ้า

สูงสุด

ทรงครอบครองเหนืออาณาจักรมนุษย์พระองค์จะประทานอาณาจักร

แก่ผู้ใดก็ได้ตามแต่ชอบพระทัย

26 ประกาศิตที่ให้เหลือต่อและรากคงไว้หมายความว่า

ฝ่าพระบาทจะได้รับ อาณาจักรกลับคืนมาอีก

เมื่อทรงเรียนรู้แล้วว่าพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์นั้นครอบครองอยู่

27 ฉะนั้น ข้าแต่กษัตริย์ขอโปรดรับคำแนะนำของข้าพระบาท

ขอทรงละทิ้งความผิดความบาปกระทำสิ่งที่ถูกต้องและทรงเมตตา

กรุณาแก่ผู้ถูกกดขี่ข่มเหง แล้วจะได้ทรงเจริญรุ่งเรืองสืบต่อไป"

พระสุบินเป็นจริง

28 เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ เกิดแก่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์คือ

29สิบสองเดือนต่อมา

ขณะกษัตริย์ทรงดำเนินอยู่บนดาดฟ้าพระราชวังแห่งบาบิโลน

30พระองค์ตรัสว่า "บาบิโลนอัน

ยิ่งใหญ่ไพศาลนี้เราได้สร้างขึ้นเป็นราชวังโดยฤทธิ์อำนาจอันเกรียง
ไกรของเรา และเพื่อเกียรติบารมีของเรามีไชหรือ"

31กษัตริย์ตรัสยังไม่ทันขาดคำ ก็มีเสียงดังจากสวรรค์ว่า

"เนบูคัดเนสซาร์เอ๋ย นี่คือการประกาศสำหรับเจ้า ราชอาณาจักรถูกพราก
ไปจากเจ้าแล้ว 32เจ้าจะถูกขับไล่จากแวดวง

มนุษย์ให้ไปอาศัยอยู่กับสัตว์ป่า

ให้กินหญ้าเหมือนโคจนครบเจ็ดวาระ トラบจนเจ้าเรียน รู้ว่า

พระเจ้าผู้สูงสุดทรงครอบครองเหนืออาณาจักรมนุษย์

พระองค์จะประทานอาณาจักรแก่ผู้ใดก็ได้ตามแต่ชอบพระทัย"

33ทันใดนั้นเนบูคัดเนสซาร์ก็เป็นไปตาม ประกาศิตของพระเจ้า

พระองค์ถูกขับไล่จาก แวดวงมนุษย์ ต้องกินหญ้าเหมือนโค

กายนั้นเปียกชุ่มด้วยน้ำค้าง

จนกระทั่งผมยาวเหมือนขนนกอินทรีและมีเล็บยาวเหมือน นก

34เมื่อครบกำหนดแล้วเราเนบูคัดเนสซาร์

แหงนหน้าขึ้นมองดูท้องฟ้าสถิตสัมปชัญญะก็กลับคืนมา

เราจึงถวายสรรเสริญพระเจ้าสูง สุด

เทิดพระเกียรติและถวายพระสิริพระองค์ ผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์

ราชอาณาจักรของพระองค์ดำรงนิรันดร์

ราชอาณาจักรของพระองค์ยังยืนตลอดทุกชั่วอายุ

35มวลประชาชาติในโลกนี้ล้วนไร้ค่า

พระองค์ทรงกระทำตามชอบพระทัยด้วยฤทธิ์อำนาจแห่งสวรรค์

และมวลประชา ชาติในโลก

ไม่มีผู้ใดสามารถยับยั้งพระหัตถ์พระองค์หรือกล่าวกับพระองค์ว่า

"พระองค์ทำอะไรนี้"

36 ขณะนั้นสติสัมปชัญญะของเรากลับคืนมา
เกียรติและบารมีกลับคืนมาสู่เรา
เพื่อเกียรติสิริแห่งอาณาจักรของเราองค์มนตรีและขุนนางทั้งหลาย
มาตามหาเรา ให้กลับไป ครองราชบัลลังก์ดังเดิม
และรุ่งเรืองยิ่งกว่าแต่ก่อน
37 บัดนี้ เราเนบูกัดเนสซาร์ขอถวายสรร
เสริญเทิดทูนยกย่ององค์ราชันแห่งฟ้าสวรรค์เพราะทุกสิ่งที่ทรงกระทำ
นั้นถูกต้องและวิถีทั้งปวงของพระองค์ยุติธรรม บรรดาผู้ดำเนิน
อย่างหยิ่งยโส พระองค์สามารถกระทำให้เขาถ่อมลง

ข้อความบนผนัง

5 กษัตริย์เบลซัสซาร์¹¹ ทรงจัดงานเลี้ยง
ใหญ่ประทานแก่ขุนนางผู้ใหญ่ 1,000 คน
และทรงเสวยน้ำจัณฑ์ร่วมกับเขา 2 ขณะเสวย
อยู่ก็รับสั่งให้นำภาชนะเงินและทองคำซึ่งเนบูกัดเนสซาร์พระราชบิดา
ได้ยึดมาจากพระวิหารในเยรูซาเล็มนั้นมาให้กษัตริย์ขุนนาง
มเหสีและนางสนมกำนัลทั้งหลายใส่น้ำจัณฑ์ดื่ม
3 เขาทั้งหลายจึงนำภาชนะทองคำ
ซึ่งรับมาจากพระวิหารของพระเจ้าในเยรูซาเล็มมาให้กษัตริย์ขุนนาง
มเหสี และเหล่าสนมใส่น้ำจัณฑ์ดื่ม
4 เขาทั้งหลายดื่มพลาถสรเสริญเทพเจ้าอันทำด้วยทองคำ
เงินทองบรอนซ์เหล็กไม้และหิน

¹¹ 5:1 เบลซัสซาร์ปกครองร่วมกับนาโบเนตัสพระราชบิดาในปี 555
ถึง 539 ก่อนคริสตศักราช

¹² 5:2 บิดาในที่นี้หมายถึงบรรพบุรุษ เช่นเดียวกับข้อ 11, 13, 18

5ทันใดนั้น ปราภฏนี้วมือเขียนบนผนังไกล้
คั้นประทับในพระราชวัง กษัตริย์ทอดพระเนตรดูมือนั้นเขียนไป
6พระพักตร์ของพระ องค์ก็ซีดเผือดทรงตกพระทัยจนพระชานุ¹³
กระทบกัน พระเพลา^{**14}ห ม ด แ ร ง
7พระองค์ตรัสเรียกให้นำตัวนักเวทย์มนต์ โหราจารย์¹⁵
หมอดูฤกษ์ยามทั้งหลายมา
และตรัสแก่ปราชญ์แห่งบาบิโลนเหล่านี้ว่า
"ผู้ใดก็ตามอ่านข้อความนี้
แล้วบอกเราได้ว่าหมายความว่าอะไรเราจะให้ผู้นั้นสวมชุดสีม่วงกั
บสร้อยคอทองคำ
และให้ครองอำนาจเป็นที่สาม^{**16}ในราชอาณาจักร"
8แล้วปราชญ์ทั้งปวงของกษัตริย์ก็มาเข้าเฝ้า
แต่ไม่มีใครสามารถอ่านข้อความที่เขียนไว้
หรือทูลให้กษัตริย์ทรงทราบว่หมายความว่าอะไร
9กษัตริย์เบลซัสซาร์ จึงยิงตกพระทัย และพระพักตร์ยั้งขาวซีดขุน
นางทั้งปวงก็ว่าวุ่นใจ
10พระราชินี¹⁷ทรงได้ยินพระสุรเสียงของกษัตริย์และเสียงเหล่าขุน
นาง ก็เสด็จเข้ามาในท้องพระโรงซึ่งมีงานเลี้ยงนั้น พระนางตรัสว่า
"ขอทรงพระเจริญ อย่าตกพระทัยจนพระพักตร์ขาวซีดเลย
11มีชายผู้หนึ่ง ในราชอาณาจักร ซึ่งมีวิญญาณแห่งเทพเจ้า
ศักดิ์สิทธิ์สถิตด้วย ในรัชสมัยของพระราชบิดา
เราพบว่าชายคนนี้มีสติปัญญาไหวพริบและความหยั่งรู้

¹³ 5:6 เช่า

¹⁴ 5:6 ข ำ

¹⁵ 5:7 * หรือ คนเคลเดีย เช่นเดียวกับข้อ 11

¹⁶ 5:7 รองจากกษัตริย์นาโบเนตัสและเบลซัสซาร์

¹⁷ 5:10 หรือ พระอัยยิกา

เสมอเหมือนเทพเจ้ากษัตริย์เนบুদ্ধเนสซาร์พระราชบิดาของพระองค์
ค้ำจุนทรงแต่งตั้งเขา เป็นหัวหน้านักวิทยาศาสตร์ นักเวทย์มนต์
โหราจารย์ และหมอดูฤกษ์ยามทั้งปวง

12ดาเนียลผู้ซึ่งกษัตริย์ตรัสเรียกว่าเบลเทซซซาร์
เป็นผู้มีสมองเฉียบแหลม

มีความรู้ความเข้าใจและยังสามารถทำนายฝันแก้ปริศนา
และปัญหายุ่งยากทั้งหลาย ขอให้ตามตัวดาเนียลมาเถิด
เขาจะสามารถทราบทูลว่าข้อความนี้หมายความว่าอะไร"

13ดาเนียลจึงถูกนำมาเข้าเฝ้ากษัตริย์ตรัสกับเขาว่า

"เจ้าคือดาเนียลเชลยที่พระราชบิดาของเรานำตัวมาจากยูดาห์หรือ

14เราได้ ยินมาว่าวิญญาณแห่งทวยเทพอยู่ในตัวเจ้า

และเจ้ามีสติปัญญาไหวพริบ และความหยั่งรู้

15เราได้เรียกบรรดาปราชญ์และผู้วิเศษให้มาอ่านข้อความนี้

และแจ้งความหมายแก่เราแต่พวกเขาอธิบายความไม่ได้

16เราได้ยินมาว่าเจ้าสามารถอธิบายความและแก้ปริศนา

อันยากย่อนช้อนเงือนได้ หากเจ้าสามารถอ่านข้อความนี้

และบอกความหมายแก่เราได้

เราจะให้เจ้าสวมชุดสีม่วงและสวมสร้อยคอทองคำ

แล้วแต่งตั้งให้เจ้าครองอำนาจเป็นที่สามในราชอาณาจักร"

17ดาเนียลจึงทูลว่า

"ขอทรงเก็บของประทานไว้และป้อนบำเหน็จแก่ผู้อื่นเถิด

อย่างไรก็ดีข้าพระบาทจะอ่านข้อความถวาย

กษัตริย์และทูลความหมายให้ทรงทราบ 18ข้าแต่กษัตริย์

พระเจ้าสูงสุดได้ประทานราชอำนาจความยิ่งใหญ่และเกียรติบารมี

แก่เนบুদ্ধเนสซาร์ ราชบิดาของฝ่าพระบาท

19เนื่องจากฐานะสูงส่งที่พระเจ้าประทานให้พระองค์

มวลประชาชาติและคนทุกภาษาจึงยำเกรงครั้นคร้ามพระองค์

ผู้ที่กษัตริย์ประสงค์ให้ประหารก็จะถูกประหาร

ผู้ที่ทรงประสงค์ให้ไว้ชีวิตก็จะรอดชีวิต
ทรงให้ยศฐาบรรดาศักดิ์หรือถอดถอนผู้ใดตามแต่ชอบพระทัย
20 แต่เมื่อพระทัยของพระองค์เย่อหยิ่งและกำเริบโอหัง
พระเจ้าจึงทรงปลดพระองค์ออกจากราชบัลลังก์และริบเอาเกียรติบ
ารมีของพระองค์ไป
21 พระองค์ถูกขับไล่จากแวดวงมนุษย์และได้รับความคิดจิตใจแบบ
สัตว์ ทรงใช้ชีวิตอยู่กับลาป่ากินหญ้าเหมือนโค กายตากน้ำค้าง
จวบจนทรง เรียนรู้ว่า พระเจ้าสูงสุดทรงครอบครองเหนือ
อาณาจักรมนุษย์ทั้งปวง และทรงตั้งผู้ใดก็
ได้ตามแต่ชอบพระทัยให้ครองอาณาจักร
22 ข้าแต่เบลชัสซาร์
ฝ่าพระบาทผู้เป็นโอรส¹⁸ ทรงทราบเรื่องทั้งหมดนี้
แต่ก็มีได้ถ่อมพระทัยลง 23 กลับยกองค์ลบหลู่องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์
ทรงให้นำภานะจากพระวิหารของพระเจ้ามาให้ฝ่าพระบาท
ขุนนาง มเหสี และสนมทั้งหลายใส่เกล้าจันท์ดื่ม
ทรงสรรเสริญยกย่องเทพเจ้าที่ทำด้วยเงิน ทอง ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก
ไม้และหิน ซึ่งมองอะไรไม่เห็น
ฟังอะไรไม่ได้ยินและเข้าใจไม่ได้ฝ่าพระบาทมิได้เกิดพระเกียรติพร
ะเจ้า ผู้กุมชีวิตและวิถีทั้งปวง ของฝ่าพระบาทไว้ในพระหัตถ์
24 ฉะนั้นพระเจ้าจึงส่งมือมาเขียนข้อความนั้น 25 ข้อความ
นั้นเขียนไว้ว่า เมเน เมเน เทเคล ปาร์ซิน¹⁹

¹⁸ 5:22 หรือ ลูกหลาน หรือผู้สืบเชื้อสาย

¹⁹ 5:25 ภาษาอาราเมคใช้ ยูปาร์ซิน ซึ่งหมายถึง "และ ปาร์ซิน"

26ความหมายนั้นก็คือเมเน²⁰ หมายถึง ความว่า
พระเจ้าทรงกำหนดเวลาแห่งรัชกาลฝ่าพระบาทไว้และนำมา
ถึงจุดจบ

27เ ท เ ค ล ²¹หมายความว่า
ฝ่าพระบาทถูกขังบนตราขังและเบากว่าที่กำหนด

28เป เ ร ส ²²หมายความว่า
ราชอาณาจักรของฝ่าพระบาทถูกแบ่งแยก
และยกให้แก่ชาวมีเดียและเปอร์เซีย"

29แล้วเบลซัสซาร์รับสั่งให้ดาเนียลได้สวมชุดสีม่วง
สวมสร้อยคอทองคำ
และแต่งตั้งเป็นผู้ครอบครองอันดับที่สามของราชอาณาจักร
30ในคืนวันนั้นเอง เบลซัสซาร์กษัตริย์แห่ง
บาบิโลน²³ก็ถูกปลงพระชนม์ 31และดาริอัส
แห่งมีเดียทรงยึดอาณาจักรบาบิโลนได้
ขณะนั้นดาริอัสมีพระชนมายุ 62 พรรษา

ดาเนียลในถ้ำสิงโต

6ดาริอัสทรงเห็นชอบให้แต่งตั้งอุปราช 120
คนดูแลทั่วราชอาณาจักร 2โดยมีผู้บริหารการปกครอง 3 นาย
ดูแลบรรดาอุปราช หนึ่งในสามของผู้บริหารการปกครอง
คือดาเนียล อุปราชจะรายงานต่อผู้บริหารการ
ปกครองเพื่อรักษาผลประโยชน์ ของกษัตริย์

²⁰ 5:26 หมายถึงจำนวน หรือ มินา เป็นหน่วยของเงิน ต ร า

²¹ 5:27 หมายถึง ขัง หรือ เซเชล เป็นหน่วยของเงินตรา

²² 5:28 เป็นรูปเอกพจน์ของปาร์ชัน
หมายความว่าแบ่งแยกหรือครึ่งหนึ่งของมินา

²³ 5:30 หรือ คนเคลเดีย

3ดาเนียลมีคุณสมบัติดีเด่น

เหนือกว่าผู้บริหารการปกครองคนอื่นและอุปราชทั้ง

หลายกษัตริย์จึงดำริจะแต่งตั้งให้ท่านดูแลทั่วราชอาณาจักร

4ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารการปกครองคนอื่นและอุปราชทั้งหลายจึงพยายามจับผิด

ดาเนียลในงานราชการแผ่นดินแต่ไม่สำเร็จ

พวกเขาไม่พบข้อบกพร่องของดาเนียลเลยเพราะท่านซื่อสัตย์

ไม่เคยฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือละเลยหน้าที่

5ในที่สุดคนเหล่านี้ก็พูดกันว่า

"เราไม่มีทางหาเรื่องจับผิดดาเนียลคน นี้ได้เลย

นอกจากเรื่องเกี่ยวกับพระบัญญัติแห่งพระเจ้าของเขา"

6ฉะนั้นผู้บริหารการปกครองคนอื่น

และเหล่าอุปราชทั้งหลายจึงรวมกลุ่มกันเข้าเฝ้าและทูลว่า

"ข้าแต่กษัตริย์ดาร์ริอัส

ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์7ข้าพระบาททั้งหลายผู้

บริหารการปกครอง แม่ทัพ อุปราช องคมนตรี

และผู้ว่าการทั้งปวงเห็นพ้องต้องกันว่าฝ่าพระบาทควรออกพระราช

กฤษฎีกาว่าตลอดสามสิบวันที่จะถึงนี้ ผู้หนึ่งผู้ใดอธิษฐาน

ต่อเทพเจ้าหรือขต่อมนุษย์คนใดนอกเหนือ

จากฝ่าพระบาทแล้วข้าแต่กษัตริย์

ผู้นั้นจะต้องถูกโยนลงในถ้ำสิงโต 8บัดนี้ ข้าแต่กษัตริย์

ขอทรงออกพระราชกฤษฎีกาเป็นลายลักษณ์ อักษร

ที่ผู้ใดจะเปลี่ยนแปลงมิได้ ซึ่งตามกฎหมาย

หมายแห่งชาวมิเดียมและเปอร์เซียจะยกเลิกมิได้" 9ฉะนั้น

กษัตริย์ดาร์ริอัสจึงให้ออกพระราชกฤษฎีกาเป็นลายลักษณ์อักษร

10เมื่อดาเนียลทราบว่พระราชกฤษฎีกา

ประกาศใช้แล้วท่านกลับบ้าน

ขึ้นไปยังห้องชั้นบนซึ่งหน้าต่างเปิดไปทางกรุงเยรูซาเล็ม

ท่านคุกเข่าอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าของ ท่านวันละ 3 ครั้ง

ตามที่เคยปฏิบัติเสมอมา

11แล้วคนเหล่านั้นรวมกลุ่มกันไปเฝ้าดูและพบดาเนียลอธิษฐานทูล

วิงวอนต่อพระเจ้า12พวกเขาจึงไปเข้าเฝ้ากษัตริย์

ทูลเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกาว่า

"ฝ่าพระบาททรงออกพระราชกฤษฎีกาแล้วมิใช่หรือว่า ตลอดสาม

สิบวันนี้ ผู้ใดอธิษฐานต่อพระเจ้า

หรือขอต่อมนุษย์คนใดนอกเหนือฝ่าพระบาทแล้ว ข้าแต่กษัตริย์

ผู้นั้นจะต้องถูกโยนลงในถ้ำสิงโต"กษัตริย์ตรัสตอบว่า

"คำสั่งนั้นมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายแห่งชาวมีเดียและเปอร์เซียซึ่ง

ยกเลิกมิได้"

13พวกเขาจึงทูลกษัตริย์ว่า "ข้าแต่กษัตริย์

ดาเนียลซึ่งเป็นเชลยคนหนึ่งจากยูดาห์

ไม่ใส่ใจในฝ่าพระบาทหรือพระราชกฤษฎีกาที่ทรงให้บันทึกเป็นลา

ยลักษณ์อักษร เขายังคงอธิษฐานวันละสามครั้ง"

14เมื่อกษัตริย์ทรงทราบเช่นนี้ก็ทุกข์พระทัย ยิ่งนัก

ทรงครุ่นคิดหาวิธีช่วยเหลือดาเนียล จวบจนพลบค่ำ

15คนเหล่านั้นก็รวมกลุ่มกันมาเข้าเฝ้าและ ทูลว่า "ข้าแต่กษัตริย์

ขอทรงระลึกว่าตามกฎหมายแห่งชาวมีเดียและเปอร์เซียคำสั่งหรือ

กฤษฎีกาใดๆ ของกษัตริย์จะเปลี่ยนแปลงไม่ได้เลย"

16ฉะนั้นกษัตริย์จึงมีพระบัญชา

และพวกเขาก็จับดาเนียลโยนลงในถ้ำสิงโต กษัตริย์

ตรัสกับดาเนียลว่า

"ขอให้พระเจ้าที่เจ้าปรนนิบัติเสมอมาช่วยเหลือเจ้าเถิด"

17หिनก่อนหนึ่งถูกนำมาวางปิดที่ปากถ้ำแล้วกษัตริย์ประทับตราพร

ะอำมรงค์ที่หिन นั้น และบรรดาขุนนางประทับตราแหวนของตน

เพื่อมิให้ใครมาเปลี่ยนแปลงแก้ไขสถานการณ์ของดาเนียลได้

18แล้วกษัตริย์ เสด็จกลับวัง ทรงงดเสวยและการบันเทิงทั้งปวง

และตลอดคืนนั้นพระองค์บรรทมไม่หลับเลย

19ทันทีที่ฟ้าสว่างษัตริย์ก็รีบรุดมายังถ้ำสิงโต 20เมื่อเข้ามาใกล้ถ้ำ
พระองค์ตรัสเรียกดาเนียลด้วยพระสุรเสียงอันปวดร้าวว่า

"โอ้ดาเนียลผู้รับใช้แห่งพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่พระเจ้าที่เจ้ารับใช้
เสมอมานั้น ช่วยเจ้าพ้นจากสิงโตได้หรือเปล่า"

21ดาเนียลทูลตอบว่า"ข้าแต่กษัตริย์ ขอ ทรงพระเจริญตลอดไปเถิด

22พระเจ้าของข้า พระบาท ส่งทูตของพระองค์มาปิดปากสิงโต

ไว้พวกมันไม่ได้ทำอะไรข้าพระบาทเลย

เพราะข้าพระบาทบริสุทธิ์ในสายพระเนตร พระเจ้า

และมิได้กระทำผิดพลาดประการใด

ต่อเบื้องพระพักตร์องค์กษัตริย์เลย"

23กษัตริย์ทรงยินดีเป็นล้นพ้น

ตรัสสั่งให้ตั้งดาเนียลขึ้นจากถ้ำเมื่อดาเนียลขึ้นมาแล้ว

ปรากฏว่าท่านไม่มีบาดแผลใดๆ เพราะท่าน

ไว้วางใจพระเจ้าของท่าน

24กษัตริย์ทรงให้จับบรรดาผู้ที่กล่าวหา ดาเนียลโยนลงในถ้ำสิงโต

พร้อมทั้งภรรยาและลูกๆ

ก่อนที่ร่างคนเหล่านั้นจะกระทบพื้นถ้ำก็ถูกสิงโตขย้ำกระดูกแหลกลี

น

25แล้วกษัตริย์ดาร์ริอัสทรงพระอักษรถึงพลเมืองทุกชาติทุกภาษาทั่ว

อาณาจักรว่า "ขอให้ท่านทั้งหลายเจริญรุ่งเรืองเถิด

26ข้าพเจ้าออกกฤษฎีกาให้ทุกคนทั่วราชอาณาจักรจงเคารพยำเก

รงพระเจ้าของ ดาเนียล

เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระ

ชนม์อยู่และทรงดำรงอยู่ตลอดกาล ราช-

อาณาจักรของพระองค์จะไม่มีวันถูกทำลาย

ราชอำนาจของพระองค์ไม่มีที่สิ้นสุด

27พระองค์ทรงช่วยและทรงกอบกู้ทรงกระทำการ

อัศจรรย์และหมายสำคัญต่างๆ ในสวรรค์ และ
บนแผ่นดินโลกพระองค์ทรงกอบกู้ดาเนียล จากอำนาจของสิงโต"
28ตั้งนั้นดาเนียลจึงเจริญรุ่งเรืองในรัชกาลกษัตริย์ดาร์ริอัส
และในรัชกาลของกษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซีย

สัตว์ทั้งสี่

7ในปีแรกของรัชกาลกษัตริย์เบลซัสซาร์แห่งบาบิโลนดาเนียลฝัน
เห็นนิมิตขณะ นอนหลับอยู่ท่านได้บันทึกความฝันไว้

2ดาเนียลกล่าวว่า

"ในนิมิตยามค่ำคืนข้าพเจ้ามองไปเบื้องหน้ามีลมทั้งสี่ทิศจากฟ้า
พัดกล้าทำให้ท้องทะเลใหญ่ปั่นป่วน 3และ
แล้วสัตว์มหึมาสี่ตัวโผล่ขึ้นจากทะเล

แต่ละตัวมีลักษณะไม่เหมือนกัน

4ตัวแรกเหมือนสิงโตและมีปีกเหมือนนกอินทรี

ข้าพเจ้าเฝ้าดูเห็นปีกของมันถูกฉีกออกมันถูกพยุขึ้นจากพื้นให้ยืน
ด้วยสองขาแบบ มนุษย์

และมันได้รับจิตใจเยี่ยงมนุษย์5ข้าพเจ้าเห็นสัตว์ตัวที่สองซึ่งแลดูเห
มือนหมีมันโผล่ขึ้นมา ปากคาบซี่โครงสามซี่ไว้ มีผู้บอกมันว่า
"ลุกขึ้นเถิดจงกินเนื้อให้อิ่ม"

6หลังจากนั้นข้าพเจ้ามองไป มีสัตว์อีกตัวหนึ่งเหมือนเสือดาว
ที่หลังของมันมีปีกสี่ปีกคล้ายปีกนก สัตว์ตัวนี้มีสี่หัว
และมันได้รับอำนาจให้ปกครอง

7หลังจากนั้น ในนิมิตข้าพเจ้าเห็นสัตว์ตัว ที่สี่น่ากลัวสยดสยอง
และมีฤทธิ์อำนาจมาก มันมีฟันเหล็กซี่มหึมา
มันขยี้าเคี้ยวเหยื่อและเหยียบย่ำส่วนอื่นๆ
ที่เหลือจนแหลกลาญสัตว์ตัวนี้แตกต่างจากตัวอื่นๆ
ตรงที่มีเขาสิบเขา

8ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังคิดเรื่องเขาต่างๆ อยู่ นั้น ก็มีเขาเล็กๆ
อีกอันหนึ่งโผล่ขึ้นมาท่ามกลางเขาอื่นๆ
และทำให้สามในสิบเขาแรกนั้นถูกถอนออกไป
เขาเล็กนี้มีตาเหมือนตามนุษย์และมีปากซึ่งคุยโวโอ้อวด
9ขณะที่แลดู ข้าพเจ้าก็เห็นบัลลังก์ต่างๆ
จัดตั้งไว้แล้วและองค์ผู้ดำรงอยู่ตั้งแต่ติกดำ
บรรพ์ประทับที่บัลลังก์ของพระองค์ ฉลอง
พระองค์ขาวเหมือนหิมะพระเกศาแลดู
เหมือนขนสัตว์ที่ขาวสะอาดบัลลังก์ของพระ
องค์มีเปลวไฟลุกโชนและที่ล้อมก็ลุกโชติช่วง 10เปลวเพลิงตั้งลำธาร
ไหลมาจากเบื้องพระพักตร์พระองค์ผู้รับใช้²⁴นับล้านคอยปรนนิบัติ
พระองค์ และมีคนนับโกฏิยืนอยู่ต่อเบื้อง พระพักตร์พระองค์
การพิจารณาคติเริ่มขึ้นหนังสือเล่มต่างๆ ถูกเปิดออก
11แล้วข้าพเจ้าจับตาดูต่อไปเพราะคำคุยโว โอ้อวดของเขาเล็กๆ
นั้น ข้าพเจ้าเฝ้าดูจน กระทั่งสัตว์นั้นถูกชำระล้างของมันถูกทำลาย
แล้วถูกโยนลงในไฟที่ลุกโชน 12(สัตว์อื่นๆ
ถูกยึดอำนาจไปหมดแล้ว
แต่ได้รับอนุญาตให้มีชีวิตอยู่ต่อไปอีกชั่วระยะเวลาหนึ่ง)
13ในนิมิตคตินั้น ข้าพเจ้าเห็นมีผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์
เสด็จมาพร้อมด้วยเมฆทั้งหลายแห่งฟ้าสวรรค์ พระองค์เสด็จเข้า
ไปใกล้และเข้าเฝ้าองค์ผู้ดำรงอยู่ตั้งแต่ติก ดำบรรพ์
14พระองค์ได้รับสิทธิอำนาจเกียรติ สิริและอำนาจสูงสุด
ชาวโลกทั้งมวลทุกชาติทุกภาษา นมัสการพระองค์อำนาจของพระ
องค์ดำรงอยู่ตลอดกาล ราชอาณาจักรของพระองค์ไม่มีวันสิ้นสุด

ความหมายของนิมิต

²⁴ 7:10 หรือ ทูตสวรรค์

15ข้าพเจ้าดาเนียลทุกขใจยิ่งนัก

นิมิตที่เห็นทำให้ข้าพเจ้าว่าวุ่นสับสน16ข้าพเจ้าก้าว

เข้าไปใกล้ผู้หนึ่งซึ่งยืนอยู่ที่นั่น

ขอให้ช่วยอธิบายความหมายของสิ่งทั้งปวงนี้

ท่านผู้นั้นจึงบอกข้าพเจ้าว่า

17"สัตว์มหัศจรรย์ทั้งสี่คืออาณาจักรทั้งสี่ที่จะรุ่งเรืองขึ้นในโลก18แต่วิสุทธิชนของพระเจ้าสูงสุดจะได้รับอาณาจักรและครอบครองตลอดไปชั่ว
วนิจนิรันดร์"

19ข้าพเจ้าต้องการทราบถึงความหมายแท้จริงของสัตว์ตัวที่สี่ซึ่งแตกต่างจากตัวอื่นๆ

ทั้งหมดและน่ากลัวที่สุดมีฟันเหล็กและมีอุ้งเล็บทองสัมฤทธิ์

สัตว์ซึ่งเคี้ยวขยำเหยื่อของมันและเหยียบย่ำส่วนอื่นๆ

ที่เหลือจนแหลกลาญ 20และข้าพเจ้าต้องการทราบเกี่ยวกับเขาทั้ง

10 บนหัวสัตว์นั้น

และเขาอีกอันหนึ่งซึ่งโผล่ขึ้นมาทำให้สามเขาถูกถอนออกไปเขานี้

โดดเด่นกว่าเขาอื่นๆ มันมีตาและมีปากซึ่งคุยโอ้อวด

21ข ณะ ที่ข้าพเจ้ามองดูอยู่

เขานั้นก็เข้าทำศึกกับเหล่าวิสุทธิชนและได้ชัยชนะ

22จนกระทั่งองค์ผู้ดำรงอยู่ตั้งแต่ติก ดาบรรมพ์เสด็จมา

และประกาศคำตัดสินให้ฝ่ายวิสุทธิชนแห่งพระเจ้าสูงสุดชนะ

และเป็นเวลาที่วิสุทธิชนเหล่านั้นได้ครอบครองอาณาจักร

23ท่านผู้นั้นอธิบายให้ข้าพเจ้าฟังว่า

"สัตว์ตัวที่สี่คืออาณาจักรที่สี่ซึ่งจะเกิดขึ้นในโลกจะแตกต่างจากอา

ณาจักรอื่นๆ ทั้งปวงและจะทำลายล้างโลกทั้งโลก

เหยียบย่ำและบดขยี้ให้แหลกลาญ

24เขาสิบเขาคือกษัตริย์สิบองค์ที่จะมาจากอาณาจักรนี้

ภายหลังจะมีกษัตริย์อีกองค์หนึ่งขึ้นมาซึ่งแตกต่างจากองค์อื่นๆ

และจะโค่นล้มกษัตริย์สามองค์ลง

25 กษัตริย์องค์นี้จะกล่าวลบลบลหู่พระเจ้าผู้สูงสุดและกดขี่ข่มเหงวิสุทธิชน
ของพระเจ้า

จะพยายามเปลี่ยนแปลงกำหนดวาระและบทบัญญัติต่างๆ
วิสุทธิชนทั้งหลายจะตกอยู่ในกำมือของกษัตริย์องค์นี้ตลอดหนึ่งวาระ
สองวาระ และครึ่งวาระ²⁵

26 แต่การพิจารณาคดีจะเริ่มขึ้นแล้วฤทธิ
อำนาจของกษัตริย์องค์นั้นจะถูกนำออกไป
และถูกทำลายล้างอย่างสิ้นเชิงตลอดไป

27 และแล้ววิสุทธิชนประชากรแห่งพระเจ้าสูงสุดจะได้รับสิทธิครอบ
ครองอำนาจและความยิ่งใหญ่ของอาณาจักรต่างๆ
ทั่วใต้ฟ้าราชอาณาจักรแห่งพระเจ้าสูงสุดจะยั่งยืนชั่วนิรันดร์
ผู้ครอบครองทั้งปวงจะนบถเชื่อฟังและนมัสการพระองค์"

28 จบเรื่องราวแต่เพียงนี้แล้วข้าพเจ้าดาเนียลก็ทุกขใจยิ่งนักเนื่องด้วย
ความคิดต่างๆ ของข้าพเจ้า
ใบหน้าของข้าพเจ้าซีดเผือดแต่ข้าพเจ้าเก็บงำเรื่องนี้ไว้กับตนเอง"

แกะกับแพะ

8 ในปีที่ 3 แห่งรัชกาลเบลซัสซาร์

ข้าพเจ้าดาเนียลเห็นนิมิตอีกครั้งหนึ่ง

2 ในนิมิตข้าพเจ้าเห็นตัวเองอยู่ที่ป้อมชั้นในเมืองสุสานในแคว้นเอลา
มในนิมิตข้าพเจ้าอยู่ริมคลอง อุไล

3 ข้าพเจ้ามองไปเห็นแกะผู้ตัวหนึ่งยืนอยู่ ริมน้ำ แกะนี้มี 2 เขา

เขาข้างหนึ่งยาวกว่าอีกข้าง แต่งอกขึ้นมาทีหลัง

4 ข้าพเจ้ามองดูแกะผู้ตัวนั้นขวิดไปทางตะวันตก

²⁵ 7:25 หรือ หนึ่งปี สองปี และครึ่งปี

ทางเหนือและทางใต้ ไม่มีสัตว์ใดต่อกับมันได้และไม่มีสิ่งใดช่วย
ให้พ้นจากอำนาจของมันมันทำอะไรตามใจชอบและผยองตนขึ้น
5 ขณะข้าพเจ้าครุ่นคิดเรื่องนี้อยู่ทันใดนั้น มีแพะผู้ตัวหนึ่ง
วิ่งห้อยข้ามพื้นพิภพมาจากทางตะวันตกอย่างรวดเร็วเท้าของมันไม่
แตะดิน มันมีเข้างอกโดดเด่นอยู่ระหว่างตา 6 มันรู้เข้าไปใส่แกะผู้ 2 เขา
ซึ่งข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ริมคลองนั้น
และพุ่งชนด้วยความโกรธอย่างยิ่ง
7 ข้าพเจ้าเห็นมันขวิดแกะผู้อยู่อย่างโกรธจัด
จนเขาทั้งสองของแกะหักไป แกะสู้ไม่ได้จึงล้มลงที่พื้น
ถูกแพะเหยียบย่ำ ไม่มีใครช่วยแกะนั้นได้
8 แพะตัวนั้นยิ่งใหญ่มากแต่เมื่อมันผยองตนขึ้นและเรื่องอำนาจสุดขีด
ดเขาใหญ่ของมันก็หักและมีเขาโดดเด่น 4 อันงอกขึ้นแทนที่
ซึ่งไปยังทิศทางลมทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์
9 มีเขาเล็กๆ งอกขึ้นจากเขา 1 ใน 4 เขา นี้แล้งงอกขึ้นเรื่อยๆ
แผ่อำนาจไปทางใต้ ทางตะวันออกและสู่ดินแดนอันงดงาม
10 มันเติบโตใหญ่ขึ้นจนถึงบริวารแห่งสวรรค์
แล้วเหวี่ยงดาวบางดวงร่วงตกมาที่พื้นโลกและเหยียบ ย่ำเสีย
11 มันเหยียดผยองตีเสมอองค์ราชันแห่งสวรรค์
โดยเลิกล้มการถวายเครื่องบูชาประจำวันแด่พระองค์
และกระทำให้สถานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ตกต่ำ
12 เนื่องเพราะการกบฏนี้ กองกำลังแห่งวิสุทธิชน
และการถวายเครื่องบูชาประจำวันก็อยู่ในเงื้อมมือของมันมันทำอะไร
รก็เจริญรุ่งเรืองทุกอย่างและสังหารมถูกเหวี่ยงลงกับพื้น
13 แล้วข้าพเจ้าได้ยินผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่งกล่าว
และผู้บริสุทธิ์อีกองค์หนึ่งถามว่า "อีกนานเท่าไร
จึงจะสำเร็จตามนิมิตอันเกี่ยวกับเครื่องบูชาประจำวัน
การกบฏซึ่งทำให้เกิดการเรีสร้าง
สถานศักดิ์สิทธิ์และกองกำลังแห่งสวรรค์ถูกเหยียบย่ำ"

14ทูตองค์นั้นตอบว่า "อีก
2,300วันคืนแล้วสถานศักดิ์สิทธิ์ได้รับการบูรณะขึ้นมาใหม่"

ความหมายของนิมิต

15ขณะที่ข้าพเจ้าดาเนียลเฝ้าดูนิมิตอยู่

และพยายามทำความเข้าใจ

ก็มีผู้หนึ่งซึ่งมองดูเหมือนมนุษย์ยืนอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า

16และข้าพเจ้าได้ยินเสียงชายผู้หนึ่งร้องเรียก ข้ามคลองอุโลมาว่า
"กาเบรียลเอ๋ยอธิบาย ความหมายของนิมิตให้ชายคนนี้ฟังเถิด"

17ขณะที่ทูตกาเบรียลเข้ามาใกล้ที่ซึ่งข้าพ เจ้ายืนอยู่นั้น

ข้าพเจ้าก็ตกใจกลัวและล้มตัวลงกราบ ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า

"บุตรมนุษย์เอ๋ย จงเข้าใจเถิดว่านิมิตนั้นเกี่ยวกับกาลอวสาน"

18ขณะที่ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าข้าพเจ้าก็หมดสติหลับไหลชบหน้าลง
กับดิน ท่านแตะ ต้องข้าพเจ้าและพยุงให้ยืนขึ้น

19ท่านกล่าวว่า

"เรากำลังจะแจ้งให้เจ้าทราบถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวาระแห่งพระพิโร
ธ ในกายภาคหน้า เพราะนิมิตนี้เกี่ยวข้องกับกาลอวสาน

ซึ่งกำหนดไว้แล้ว 20แกะผู้ 2

เขาที่เจ้าเห็นคือบรรดากษัตริย์แห่งมีเดียและ เปอร์เซีย

21แพะผู้²⁶คืออาณาจักรแห่งกรีกและเขาใหญ่ระหว่างตาคือกษัตริ
ย์องค์แรก 22 เ ข า 4 อันซึ่งอกแทนอันที่หัก

คือสี่อาณาจักรซึ่งก่อกำเนิดขึ้นจากชาตินั้น

แต่ไม่มีอำนาจเทียบเท่า

23ในปลายรัชกาลกษัตริย์เหล่านั้น เมื่อพวกบฏชั่วร้ายอย่างเต็มที่
จะมีกษัตริย์องค์หนึ่งขึ้นมา ซึ่งมีหน้าตาถมึงทึงและเจ้า เล่ห์เพทุบาย

24เขาจะเข้มแข็งมากแต่มีโซ่โดย อำนาจของเขาเอง

²⁶ 8:21 หรือ แพะชนิดก

เขาจะทำให้เกิดความพินาศย่อยยับและจะทำสิ่งใดก็สำเร็จลุล่วงเขา
จะทำลายล้างบรรดาผู้ทรงอำนาจ
และวิสุทธิชน²⁵เขาจะทำให้การล่องลอยแพร่ขยายมากขึ้นและคิดว่า
ตนเองเหนือกว่าผู้อื่น เขาจะทำลายล้างคนทั้งหลาย
ขณะที่พวกเขาารู้สึกมั่นคง และเขาถึงกับท้าทายองค์จอมราชัน
แต่เขาจะถูกทำลายล้างโดยอำนาจซึ่งไม่ได้มาจากมนุษย์
26นิมิตว่าด้วยวันและคืน
ซึ่งบอกไปแล้วนั้นจะเป็นจริงแต่จงประทับตราเก็บไว้เพราะ
เกี่ยวกับอนาคตอันไกล"
27ข้าพเจ้าดาเนียลหมดแรง นอนป่วยอยู่หลายวัน
แล้วข้าพเจ้าก็ลุกขึ้นมาปฏิบัติหน้าที่ ถวายกษัตริย์
แต่วิตกกังวลเพราะนิมิตนั้นซึ่งเกินความเข้าใจ

คำอธิษฐานของดาเนียล

9ในปีที่หนึ่งแห่งรัชกาลกษัตริย์ดาร์ริอัส โอรสของเซอร์ซัส²⁷
(ทรงเป็นชาวมิติเดีย)ซึ่งได้ครองอาณาจักรบาบิโลน

2ในปีแรกแห่งรัชกาล ข้าพเจ้าดาเนียลทราบจากพระคัมภีร์
ว่าด้วยพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ซึ่งตรัสกับเยเรมีย์ผู้เผยพระวจนะว่า กรุงเยรูซาเล็มจะร้างอยู่ 70

ปี 3ข้าพเจ้าจึง ขะมักเขม้นอธิษฐานวิงวอนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+

พระเจ้า ด้วยการอดอาหาร สวมเสื้อผ้ากระสอบและคลุกขี้เถ้า

4ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพเจ้าและทูล
สารภาพบาปว่า

"ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่และน่าครั่นคร้าม
ผู้ทรงรักษาคำมั่นสัญญาแห่งความรัก

²⁷ 9:1 หรือ อาหะสุเอรัส

ต่อบรรดาผู้ที่รักและเชื่อฟังพระบัญชา

5 ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำผิดกระทำบาป

ทำชั่วและกบฏต่อพระองค์

หันหนีจากบทบัญญัติและพระบัญชาของพระองค์

6 ข้าพระองค์ทั้งหลายมิได้เชื่อฟังเหล่าผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของพระองค์

ซึ่งกล่าวในพระนามของพระองค์แก่บรรดากษัตริย์เจ้านายบรรพบุรุษของ พวกข้าพระองค์ตลอดจนประชากรแห่งแผ่นดิน

7 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงชอบธรรม

แต่ทุกวันนี้ข้าพระองค์ทั้งหลายต้องอับอายขายหน้าไม่ว่าชาวยูดา

หรือชาวกรุงเยรูซาเล็มและปวงอิสราเอล ทั้งใกล้และไกล

ในประเทศต่างๆ ซึ่งพระองค์ทรงกระจายข้าพระองค์ทั้งหลายไป

เนื่องจากเราได้สัตย์ซื่อต่อพระองค์ 8 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าข้าพระ

องค์ทั้งหลายตลอดจนบรรดากษัตริย์เจ้านายและบรรพบุรุษต้องอ

ปยศอดสูเพราะ ได้กระทำบาปต่อพระองค์

9 องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย

ทรงเปี่ยมด้วยเมตตาและทรงให้อภัย แม้ว่าข้าพระ

องค์ทั้งหลายกบฏต่อพระองค์ 10 มิได้เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระ

เจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย

หรือปฏิบัติตามบทบัญญัติที่พระองค์ประทานผ่านทางผู้เผยพระวจ

นะผู้รับใช้ของพระองค์

11 อิสราเอลทั้งปวงได้ล่วงละเมิดบทบัญญัติของพระองค์

หลงเตลิดไปไม่ยอมเชื่อฟังพระองค์

ฉะนั้นคำแช่งสาปและโทษทัณฑ์ทั้งปวงซึ่งบันทึกไว้ในบทบัญญัติแ

ห่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า

จึงตกแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายผู้ซึ่งกระทำบาปต่อพระองค์

12 พระองค์ทรงกระทำตามที่ตรัสไว้แล้วที่ว่าจะนำภัยพิบัติ

ยิ่งใหญ่มายังข้าพระองค์ทั้งหลายและกษัตริย์ ผู้ครอบครอง

ทั่วใต้ฟ้าไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นเสมอ เหมือนที่เกิดแก่เยรูซาเล็ม
13ภัยพิบัติทั้งปวง นี้เกิดแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย
ตามที่บันทึกไว้แล้วในบทบัญญัติแห่งโมเสส
ถึงกระนั้นข้าพระองค์ทั้งหลายก็มิได้แสวงหาความเมตตาจากองค์พ
ระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระ
องค์ทั้งหลายโดยหันหนีจากบาปผิด และมี
ได้ใส่ใจในความจริงของพระองค์เลย
14องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงรื้อที่จะนำภัยพิบัตินี้มายังข้าพระองค์
ทั้งหลาย เพราะพระเยโฮ
วาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายทรงชอบธรรม
ในทุกสิ่งที่ทรงกระทำ
ถึงเพียงนี้แล้วข้าพระองค์ทั้งหลายยังไม่ยอมเชื่อฟังพระองค์
15ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระ องค์ทั้งหลาย
ผู้ทรงนำประชากรของพระองค์ ออกจากอียิปต์
ด้วยพระหัตถ์อันทรงอำนาจและผู้สถาปนานามของพระองค์ซึ่งยี่
นยงตราบเท่าทุกวันนี้ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ทำ ผิดทำบาปไปแล้ว
16ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อให้สอดคล้องกับการกระทำอันชอบธ
รรม ทั้งปวงของพระองค์
โปรดทรงหันเหพระพิโรธจากเยรูซาเล็มเมืองของพระองค์ ภูเขา
บริสุทธิ์ของพระองค์ บาปชั่วของข้าพระองค์
ทั้งหลายและมลทินผิดแห่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นเ
เหตุให้เยรูซาเล็มและประชากรของพระองค์
กลายเป็นที่เหยียดหยามของคนทั้งปวงที่อยู่โดยรอบ
17ข้าแต่พระเจ้า
บัดนี้ขอทรงสดับคำอธิษฐานวิงวอนแห่งผู้รับใช้ของพระองค์ข้า
แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
เพื่อเห็นแก่พระองค์เองโปรดเหลือวแลสถานนมัสการอันเรศร้างขอ
งพระองค์เถิด 18ข้าแต่พระเจ้า ขอทรง น้อมพระกรรมสดับ

โปรดทอดพระเนตรความเรศร้างของกรุงซึ่งใช้พระนามของพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายทูลวิงวอนต่อพระองค์ มิใช่ด้วยความชอบธรรมของข้าพระองค์ ทั้งหลายแต่โดยหวังพึ่งพระเมตตายิ่งใหญ่ของพระองค์ 19 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าขอทรงสดับ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าขอทรงให้ภัยข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงสดับ และทรงช่วย ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ขออย่าทรงเนิ่นช้า เพื่อเห็นแก่พระองค์เองเพราะนครของพระองค์และประชากรของพระองค์ ใช้พระนามของพระองค์" เจ็ดสิบของ "เจ็ด"

20 ขณะข้าพเจ้าทูลอธิษฐานสารภาพความ ผิดบาปของตัวเองและของชนอิสราเอลที่ นื่องร่วมชาติและทูลอ้อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพเจ้า เพื่อภูเขาบริสุทธิ์ของพระองค์

21 ขณะที่อธิษฐานอยู่นั้น กาเบรียลผู้ซึ่งข้าพเจ้าเห็นในนิมิตครั้งก่อน เหาะมาหาข้าพเจ้าอย่างรวดเร็ว ในเวลาถวายเครื่องบูชา ยามเย็น 22 ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "ดาเนียล เอ๋ยเรามาเพื่อให้เจ้าประจักษ์แจ้ง และเข้าใจ 23 ทันทีที่เจ้าเริ่มอธิษฐาน เราก็มามาเพื่อบอกคำตอบแก่เจ้า เพราะเจ้าเป็นผู้ที่ทรงรักยิ่งฉะนั้นจงใคร่ครวญเนื้อความและเข้าใจ นิมิตนั้น

24 เจ็ดสิบของ "เจ็ด"²⁸ ทรงกำหนดไว้แล้วสำหรับพี่น้องร่วมชาติและนครศักดิ์สิทธิ์ของเจ้า ให้เลิกการล่วงละเมิด ยุติการ ทำบาปปลบล้างความชั่ว

²⁸ 9:24-27 "ช่วงเจ็ด" นี้อาจหมายถึง 7 วันหรือ 7 ปี ก็ได้

และนำมาซึ่งความ ชอบธรรม อันมั่นคงนิรันดร์เพื่อประทับตรา
นิมิตและคำพยากรณ์ และเพื่อเจิมสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด**²⁹

25จงรับรู้และเข้าใจข้อนี้เถิด

คือตั้งแต่มีพระราชกฤษฎีกาให้กอบกู้และบูรณะเยรูซาเล็ม

จวบจนผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมให้เป็นผู้ครอบครองนั้นจะมาถึง จะมี 7

ข อ ง "เจ็ด" แ ล ะ 62 ข อ ง "เจ็ด"

จะมีการสร้างถนนหนทางและคูเมือง แต่ทำในช่วงทุกข์ยากลำบาก

26หลังจาก 62 ข อ ง "เจ็ด" ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมไว้จะถูกประหาร

และไม่มีอะไรสำหรับพระองค์ ประชาชนแห่งผู้ครอบ ครองที่จะมา

จะทำลายกรุงนั้นและสถานศักดิ์สิทธิ์

วาระสุดท้ายจะมาเหมือนน้ำท่วมสงครามจะขับเคี่ยวกันไปจนถึงจุด

จบ และมีวิบัติตามที่กำหนดไว้

27ผู้นั้นจะยืนยันคำมั่นสัญญากับคนเป็นอันมากเป็นเวลาหนึ่ง ของ

"เจ็ด" แต่กลางของเจ็ดนั่นเอง

เ เขาจะสั่งยุติการถวายนบูชาและของถวายต่างๆ

แล้วผู้ที่ก่อให้เกิดวิบัติ

จะตั้งสิ่งน่าสะอิดสะเอียนอันเป็นต้นเหตุแห่งวิบัติ

ไว้ในพระวิหารอันเป็นเหตุให้เกิดความสลดหดหู่

จวบจนวาระสุดท้ายมาถึงเขาตามที่กำหนดไว้"

ดาเนียลเห็นผู้หนึ่งในนิมิต

10ในปีที่ 3

ของรัชกาลกษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซียพระเจ้าทรงสำแดงเรื่องหนึ่ง

แก่ดาเนียล(ซึ่งได้ชื่อว่าเบลเทซซัสซาร์)

²⁹ 9:24 หรือ ผู้บริสุทธิ์ที่สุด

เป็นเรื่องจริงและเป็นเรื่องสงครามใหญ่³⁰
ท่านได้ความเข้าใจในเนื้อความโดยทางนิมิต
2 ครั้งนั้นข้าพเจ้าดาเนียลเป็นทุกข์อยู่ตลอด 3 สัปดาห์
3 ข้าพเจ้าไม่รับประทานอาหาร ชั้นดีหรือเนื้อ
และไม่ได้แตะต้องเหล้าองุ่นหรือใช้เครื่องชโลมกายใดๆ
จนกระทั่งล่วง 3 สัปดาห์นั้นแล้ว
4 ในวันที่ 24 ของเดือนที่หนึ่ง
ขณะที่ข้าพเจ้ายืนอยู่ริมฝั่งแม่น้ำไทกริส
5 ข้าพเจ้ามองไปเห็นชายผู้หนึ่งสวมเสื้อผ้าลินินเนื้อละเอียดคาดเข็ม
ขัดทองคำเนื้อดี 6 กายของ ท่านสุกใสเหมือนนุชราคม
ใบหน้าเจิดจ้าเหมือนแสงฟ้าแลบ
นัยน์ตาเหมือนเปลวไฟลุกโชนแขนขาเป็นมันปลาบเหมือนทองสัมฤทธิ์
ขึ้นเงา และมีเสียงดังเหมือนเสียงคน หมูใหญ่
7 ข้าพเจ้าดาเนียลเพียงคนเดียวที่เห็นนิมิตนั้น
ผู้คนที่อยู่กับข้าพเจ้าไม่เห็นอะไร
แต่พวกเขาก็หวาดกลัวจนหนีไปหลบซ่อน
8 ข้าพเจ้าจึงถูกทิ้งไว้ตามลำพังข้าพเจ้าเพ่ง ดูนิมิตยิ่งใหญ่
แล้วก็หมดเรี่ยวแรง หน้าซีดเผือดเหมือนคนตายและทำอะไรไม่ถูก
9 จากนั้นข้าพเจ้าได้ยืนท่านผู้न्द्र์
ขณะที่ฟังอยู่ข้าพเจ้าก็หมดสติพับหน้าลงกับดิน
10 มีมือมาแตะต้องข้าพเจ้าแล้วพยุงข้าพเจ้า ใให้ค่อยๆ
ลุกขึ้นด้วยมือและเขาที่สั้นเทา 11 ท่านกล่าวว่า "ดาเนียลเอ๋ย
เจ้าผู้เป็นที่ทรงรักยิ่งจงใส่ใจฟังถ้อยคำที่เราจะบอกอยู่และยืนขึ้นเถ
เถิด เพราะพระเจ้าทรงใช้เรามาหาเจ้า"
เมื่อท่านกล่าวอย่างนี้ข้าพเจ้าก็ยืน ขึ้นตัวยังสั่นอยู่

³⁰ 10:1 หรือ และเข้าใจยากมาก

12ท่านกล่าวต่อไปว่า "ดาเนียลเอ๋ย อย่ากลัวเลย
ตั้งแต่วันแรกที่เจ้าตั้งใจแน่วแน่ จะหาความเข้าใจ
และถ่อมใจลงจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า
พระองค์ก็ทรงสดับคำอธิษฐาน ของเจ้า และเรามาเพื่อตอบเจ้า
13แต่เทพแห่งอาณาจักรเปอร์เซียขัดขวางเราอยู่ถึง 21 วัน
และมีคาเอลหัวหน้าทูต สวรรค์องค์หนึ่งมาช่วยเรา
เพราะเราถูกเทพแห่งเปอร์เซียหน่วงเหนี่ยวไว้ที่นั่น 14บัดนี้
เรามาเพื่ออธิบายให้เจ้าทราบ
ถึงสิ่งที่จะเกิดแก่พี่น้องร่วมชาติของเจ้าในอนาคต
เพราะนิมิตนั้นเกี่ยวกับกาลภายหน้า"
15ขณะที่ท่านกล่าวอยู่นั้นข้าพเจ้าก็หมอบ
ชนหน้ากับดินนิ่งเงียบอยู่ 16แล้วท่านที่แลดู เหมือนมนุษย์
ยื่นมือมาแตะริมฝีปากข้าพเจ้าข้าพเจ้าจึงเปิดปากพูดข้าพเจ้ากล่าว
กับท่าน ที่อยู่ตรงหน้าว่า
"ท่านเจ้าข้าข้าพเจ้าทุกซึ้งใจยิ่งนักเนื่องด้วยนิมิตนั้นและทำอะไรไม่
ได้ 17ข้าพเจ้าทาสผู้ต่ำต้อยจะกล่าวแก่ท่านอย่างไรได้
ข้าพเจ้าหมดเรี่ยวแรง แม้แต่หายใจยังแทบจะไม่ไหว"
18แล้วท่านผู้แลดูเหมือนมนุษย์ ก็แตะ ต้องข้าพเจ้า
ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังวังชาขึ้น 19ท่านกล่าวว่า
"เจ้าผู้เป็นที่ทรงรักยิ่ง อย่ากลัวเลย สันติสุขจงมีแก่เจ้า
จงเข้มแข็งและมั่นคงเถิด" เมื่อท่านกล่าวดังนั้นแล้ว ข้าพเจ้า
ก็เข้มแข็งขึ้น จึงพูดว่า "ท่านโปรด กล่าวต่อ ไปเถิด
ด้วยว่าท่านได้ฟัง-□นกำลังให้ข้าพเจ้าแล้ว"
20ท่านจึงกล่าวว่า "เจ้ารู้หรือไม่ว่าเหตุใด เราจึงมาหาเจ้า
แล้วเราจะกลับไปต่อสู้กับเทพ แห่งเปอร์เซีย
หลังจากนั้นเทพแห่งกรีซจะมา
21แต่อย่างไรก็ตามเรามากก็เพื่อจะบอกเจ้าถึงสิ่งที่เขียนไว้ในหนังสือ
แห่งสัจธรรม

(ไม่มีใครช่วยเราต่อสู้กับเทพทั้งสองนั้นยกเว้นมีคาเอลทูตสวรรค์ของเจ้า

11 และในปีแรกของรัชกาลดาวิดอัสซาว มีเดีย
เราทำหน้าที่สนับสนุนและปกป้องเขา)

กษัตริย์แห่งเหนือและใต้

2 บัดนี้เราจะบอกความจริงให้เจ้าฟัง คือ
จะมีกษัตริย์อีกสามองค์ในเปอร์เซีย
แล้วจะมีองค์ที่สี่ซึ่งร่ำรวยกว่าองค์อื่นๆ³¹ เมื่อเขาได้
อำนาจโดยอาศัยสมบัติแล้วเขาจะปลุกระดมทุกๆ
คนให้ต่อสู้กับอาณาจักรกรีซ
3 แล้วจะมีกษัตริย์เกรียงไกรองค์หนึ่งขึ้นมา³²
ซึ่งปกครองด้วยอำนาจยิ่งใหญ่และกระทำตาม
ใ จ ซ อ บ 4 หลังจากเขาเรืองอำนาจไม่นานจักรวรรดิของเขาจะ
แยกออกเป็นส่วนๆ ตามทิศทางลมทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์
ซึ่งไม่ได้ตกแก่เชื้อสายของเขา และไม่เรืองอำนาจเท่าเขา
คือจักรวรรดิของเขาจะถูกถอนรากถอนโคนและมีคนอื่นๆ
มายึดครอง 5 กษัตริย์ฝ่ายใต้³³ จะเข้มแข็งขึ้น
แต่แม่ทัพคนหนึ่ง^{**34} ของเขาจะเข้มแข็งกว่าเขาและครอบครองอา
ณาจักร ของตนด้วยอำนาจยิ่งใหญ่
6 หลายปีผ่านไปทั้งสองจะเป็นพันธมิตรกัน

³¹ 11:2 คือกษัตริย์เซอร์ซีสที่หนึ่ง (486-465 ก่อน ค.ศ .)

ซึ่งระดมพลทุกด้านมารบกับกรีซ

³² 11:3 คือกษัตริย์อเล็กซานเดอร์มหาราช

³³ 11:5 คือกษัตริย์ปโทเลมีที่หนึ่ง แห่งอียิปต์

³⁴ 11:5 คือกษัตริย์เซลุคัสที่ 1 แห่งซีเรีย

ธิดากษัตริย์ฝ่ายใต้³⁵จะเสด็จไปเจริญไมตรีกับกษัตริย์ฝ่ายเหนือแต่นางจะไม่ได้อำนาจและตัวกษัตริย์นั้นกับอำนาจ³⁶ก็จะไม่ยินยอม ครั้นนั้นนางกับผู้ติดตามบิดา³⁷ของนางและผู้ที่น่าสนับสนุนนางจะเสียที 7 คนหนึ่ง³⁸ในวงศ์ตระกูลของนางจะขึ้นมาแทนที่นาง เขาจะโจมตีกองกำลังของกษัตริย์ ฝ่ายเหนือ³⁹ทะลวงป้อมปราการต่อสู้ขับ เคียวและมีชัยชนะ 8 ทั้งจะยึดเทพเจ้าเทวรูปโลหะกับภาชนะเงินและทองอันล้ำค่าขนกลับ ไปอียิปต์เขาจะปล่อยกษัตริย์ฝ่ายเหนือไว้ตามลำพังอยู่หลายปี 9 แล้ว กษัตริย์ฝ่ายเหนือจะบุกอาณาจักรของกษัตริย์ฝ่ายใต้ แต่จะถอนทัพกลับประเทศของตน 10 ลูกๆ ของเขาจะเตรียมรบระดมกำลังเป็นทัพใหญ่ ซึ่งธากาโถมเข้ามาเหมือนน้ำท่วมซัด โดยไม่มีอะไรยับยั้งได้ รบมาถึงป้อมของเขา 11 แล้วกษัตริย์ฝ่ายใต้⁴⁰จะยกทัพออกมาด้วยความโกรธเกรี้ยวรบกับกษัตริย์ฝ่ายเหนือ⁴¹

35 11:6

เบเรนิสพระธิดาของปโตเลมีที่สองแห่งอียิปต์ได้อภิเษกสมรสกับแอนติโอคัสที่สองแห่งซีเรีย

เพื่อทำสัญญาสันติภาพระหว่างดินแดนทั้งสอง ปี 252 ก่อน ค.ศ .

36 11:6 หรือ ทายาท

37 11:6 หรือ บุตร

38 11:7 คือกษัตริย์ปโตเลมีที่ 3 ซึ่งเป็นอนุชาของเบเรนิส

39 11: 7 คือกษัตริย์เซลูคัสที่สองแห่งซีเรีย เช่นเดียวกับข้อ 9

40 11:11 คือกษัตริย์ปโตเลมีที่สี่แห่งอียิปต์

41 11:11 คือกษัตริย์แอนติโอคัสที่สาม เช่นเดียวกับข้อ 13,

แ ล ะ 15,19

ซึ่งระดมทัพใหญ่มาแต่ฝ่ายแพ้12เมื่อฝ่ายเหนือถอยทัพกลับไป
กษัตริย์ฝ่ายใต้จะภาคภูมิใจยิ่งนัก และประหารคนหลายพันคน
แต่ก็มีชัยชนะอยู่ได้ไม่นาน

13เพราะกษัตริย์ฝ่ายเหนือจะยกทัพมาอีกเป็นทัพใหญ่ยิ่งกว่าคราว
แรก และหลังจากนั้นอีกหลายปีจะยกทัพมเหมา

เสียบึงอาวุธครบครันบุกเข้ามา

14ในครั้งนั้นมีหลายคนจะลุกฮือขึ้นต่อสู้กษัตริย์ฝ่ายใต้⁴²

เพื่อให้เป็นไปตามนิมิตพวก

หัวรุนแรงในหมู่พี่น้องร่วมชาติของเจ้าเองจะกบฏแต่ไม่สำเร็จ

15แล้วกษัตริย์ฝ่ายเหนือ จะมาสร้างเชิงเทินล้อมเมือง

และยึดเมืองป้อมปราการได้เมืองหนึ่ง กองกำลังของฝ่าย

ใต้จะหมดอำนาจที่จะต่อกรแม่กองทหาร

ที่ดีที่สุดก็หมดกำลังที่จะยืนหยัดต่อต้าน

16ผู้บุกรุกจะทำอะไรตามใจชอบไม่มีใครยับยั้ง

ได้เขาจะสถาปนาตัวเองในดินแดนอันงดงามนั้น

และมีอำนาจจะทำลายมันลง17เขาจะตัดสิ้นใจยกกำลังทั้งอาณาจักร
รมา และจะทำสัญญาไมตรีกับกษัตริย์ฝ่ายใต้

ยอมยกธิดาให้สมรสด้วย

เพื่อโค่นอาณาจักรฝ่ายใต้แต่แผนการของเขา⁴³จะไม่ประสบความสำเร็จ

หรือช่วยอะไรเขาได้เลย

18แล้วเขาจะหันความสนใจไปยังดินแดนแถบชายฝั่งทะเล

และชนะได้หลายชาติ แต่แม่ทัพคนหนึ่งจะทำให้เขาสิ้นผยอง

และถอยทัพกลับไปด้วยความอับอาย19หลังจากนี้เขาจะกลับไปยัง

ป้อมปราการต่างๆ ในประเทศของตน

แต่ฝ่ายแพ้เสียทีและไม่มีใครพบเห็นอีก

⁴² 11:14 คือกษัตริย์ปโทเลมีที่ห้าแห่งอียิปต์

⁴³ 11:17 หรือ แต่นาง

20ผู้ครองราชย์สืบต่อจากเขา⁴⁴จะส่งคนออกไป
ไปเก็บภาษีเพื่อคงความโอ้อ่าแห่งกษัตริย์
ทว่าภายในเวลาไม่กี่ปีเขาจะถูกทำลาย
แต่ก็มีใช้ในความโกรธแค้นหรือสงคราม
21ผู้ที่ครองราชย์สืบต่อจากเขา⁴⁵ เป็นบุคคลที่น่าเหยียดหยาม
ไม่ได้มีสิทธิ์ในราชบัลลังก์เลย
เมื่อประชาชนรู้สึกมั่นคงไม่ระแวงภัย
เขาก็บุกยึดอาณาจักรนั้นด้วยเล่ห์เหลี่ยม
22แล้วกองทัพใหญ่ยิ่งจะถูกกวาดล้างไปต่อ หน้าเขา
ทั้งกองทัพนั้นและเจ้านายผู้ร่วมพันธสัญญา⁴⁶จะถูกทำลาย
23หลังจากมีการทำข้อตกลงกับเขาเขาจะใช้เล่ห์เพทุบายและเรื่อง
อำนาจขึ้นมาโดยอาศัยคนไม่กี่คน²⁴เมื่อแว่นแคว้นอันมั่งคั่งที่สุดรู้สึก
สงบสุขไม่ระวังตัว
เขาก็จะบุกและกระทำการซึ่งบรรพบุรุษของเขาไม่เคยทำ
เขาจะแบ่งสมบัติข้าวของที่ริบปล้นมาได้กับพรรคพวก
เขาจะวางแผนหลายป้อม แต่ก็เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง
25เขาจะปลุกระดมทัพใหญ่ไปรบกับกษัตริย์ฝ่ายใต้⁴⁷
ซึ่งจะยกกองทัพใหญ่กำลังพลมากมายสู้รบ แต่ต้านทานไม่ได้
เพราะแผนการร้ายที่เขาวางไว้
26บรรดาผู้ร่วมโต๊ะเสวยของกษัตริย์จะพยายามทำลาย
เขากองทัพของเขาจะถูกกวาดล้างไป
และคนมากมายจะล้มตายในสนามรบ

⁴⁴ 11:20 คือกษัตริย์เซลุคัสที่สี่

ผู้ครองราชย์สืบจากแอนติโอคัสที่สาม

⁴⁵ 11:21 คือกษัตริย์แอนติโอคัสที่สี่เอพิฟานีส

⁴⁶ 11:22 อาจเป็นมหาปุโรหิตโอนิอัสที่สาม

⁴⁷ 11:25 คือกษัตริย์ปโทเลมีที่หก

27กษัตริย์สององค์⁴⁸ซึ่งมีใจคิดชั่วทั้งคู่จะนั่งร่วมโต๊ะและมุสาต่อกัน
แต่ไม่มีผลอะไร เพราะจุดจบยังคงมาถึงในเวลาที่กำหนดไว้

28กษัตริย์ฝ่ายเหนือจะกลับประเทศพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติมากมาย
แต่จิตใจของเขามุ่งร้ายต่อพันธสัญญาบริสุทธิ์
เขาจะลงมือทำการต่อต้านพันธสัญญานั้นแล้วจึงกลับไปยังดินแดน
ข อ ง ต น

29ค รั้นถึงเวลาที่กำหนด เขาจะบุกดินแดนฝ่ายใต้อีก
แต่ครั้งนี้ผลลัพธ์จะแตกต่างจากคราวก่อน

30หมู่เรือแห่งชายฝั่งตะวันตก⁴⁹ จะต่อต้านเขาและเขาจะเสียขวัญ
แล้วเขาจะหันกลับมาระบายนโศกเกรี้ยวกราดต่อพันธสัญญาบริสุทธิ์
เขาจะกลับไป และแสดง
ความโปรดปรานแก่ผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาบริสุทธิ์

31กองกำลังของเขาจะลุกขึ้นมาอย่ายี่ป้อมปราการพระวิหาร
และยกเลิกการถวายเครื่องบูชาประจำวัน แล้วเขาจะตั้งสิ่งน่าสะอิด
สะเอียนขึ้น อันเป็นต้นเหตุแห่งวิบัติ

32เขาจะใช้ความประจบสอพลอ ล่อลวงผู้ที่ละเมิดพันธสัญญา
แต่ประชาชนที่รู้จักพระเจ้าของตน จะต่อต้านเขาอย่างเข้มแข็ง

33บรรดาผู้มีปัญญา จะแนะนำสั่งสอนคนเป็นอันมาก
แม้ในชั่วระยะหนึ่งเขาทั้งหลายจะตายด้วยดาบหรือถูกเผาหรือถูกจับ
เป็นเชลยหรือถูกปล้นสะดม

34เมื่อพวกเขาล้มลงจะได้รับความช่วยเหลือเล็กน้อย
และมีหลายคนซึ่งไม่จริงใจจะมาร่วมกับพวกเขา

⁴⁸ 11:27 อาจหมายถึงแอนติโอคัสที่สี่ และปโทเลมีที่สี่

⁴⁹ 11:30 ภาษาฮีบรูว่า แห่งคิทธิม

เข้าใจว่าเป็นกองทัพเรือจากโรม

35ผู้มีปัญญาบางคนจะสะดุดล้มก็เพื่อรับการถลุง
ชำระให้บริสุทธิ์และปราศจาก ด่างพร้อย
จนถึงวาระสุดท้ายซึ่งจะมาถึงตามกำหนด

กษัตริย์ผู้ยกตน

36กษัตริย์องค์นั้นจะกระทำตามใจชอบ

เขาจะยกตัวเหนือเทพเจ้าทั้งปวงและกล่าว

ลบหลู่พระเจ้าสูงสุดอย่างที่ไม่เคยได้ยินกันมาก่อน

เขาจะประสพความสำเริงจวบจนครบถ้วนวาระแห่งพระพิโรธเพราะจะต้องเป็นไปตามที่ทรงกำหนดไว้

37เขาจะไม่นำ

พาต่อบรรดาเทพเจ้าแห่งบรรพบุรุษหรือผู้ที่บรรดาสตรีฝึกไฟหรือพระใดๆ แต่จะยกตนเองเหนือเทพทั้งมวล 38แทนเทพเหล่านั้น

เขายกย่องเทพเจ้าแห่งป้อมปราการ ซึ่งบรรพบุรุษของเขาไม่รู้จัก

เขาจะยกย่องเชิดชู ด้วยทองและเงิน

เพชรนิลจินดาและของกำนัลสูงค่า 39เขาจะโจมตีป้อมปราการ

อันแข็งแกร่งที่สุด โดยความช่วยเหลือของพระต่างชาติ

และจะยกย่องเชิดชูบรรดาผู้ที่ยอมรับเขา

แล้วเขาจะตั้งคนเหล่านี้ให้เป็นผู้ปกครองคนเป็นอันมาก

และยกที่ดินให้เป็นบำเหน็จ

40ในวาระสุดท้าย กษัตริย์ฝ่ายใต้จะรบ

กับเขาและกษัตริย์ฝ่ายเหนือจะระดมรกรบ

กองทัพม้าและกองทัพเรือ

บุกเข้าประจัญบานกับเขาเขาจะรุกรานหลายประเทศกวาดล้างไปที่

วเหมือนน้ำท่วม41เขาจะรุกรานดินแดนอันงดงามด้วยหลาย

ประเทศจะล่มสลาย แต่เอโดม

โมอับและบรรดาผู้นำแห่งอัมโมนจะรอดพ้นจากเงื้อมมือของเขา

42เขาจะแผ่อำนาจเหนือหลายประเทศแม้ฮีบต์ก็ไม่พ้นมือเขา43

เขาจะครอบครองคลังทองคำ คลังเงิน และทรัพย์
สมบัติทั้งปวงของอียิปต์ ลิเบีย และเอธิโอ
เปียก็ยอมฟ่ายแพ้กเขา44แต่ข่าวจากทางตะวันออกและทางเหนือ
จะทำให้เขาตื่นตกใจและเขาจะยกทัพออกไปด้วยความพิโรธอันยิ่ง
ใหญ่ เพื่อทำลายล้างคนเป็นอันมาก
45เขาจะตั้งเต็นท์หลวงขึ้นระหว่างทะเลที่⁵⁰ภูเขาศักดิ์สิทธิ์อันงดงาม
แต่เขาก็จะถึงแก่จุดจบและไม่มีใครช่วยเขา

วาระสุดท้าย

12ครั้งนั้นเทพบดีมีคาเอล ผู้พิทักษ์ พี่น้องร่วมชาติของเจ้าจะมา
จะเกิดช่วงทุกข์ลำเค็ญอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนตั้งแต่มีประชาชาติขึ้น
แต่ในครั้งนั้นพี่น้องร่วมชาติของเจ้า
คือทุกคนที่มีชื่ออยู่ในหนังสือนั้นจะได้รับการช่วยกู้
2คนเป็นอันมากที่ตายไป
แล้วจะฟื้นขึ้นบ้างก็เข้าสู่ชีวิตนิรันดรบ้างก็เข้าสู่ความอับอายและถูก
ดูหมิ่นเหยียดหยามตลอดกาล
3บ ร ร ด า ผู้มีปัญญา⁵¹จะส่องแสงเหมือนความสว่างแห่งฟ้าสวรรค์
และบรรดาผู้ที่นำคนเป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรม
จะส่องสว่างดั่งดวงดาวชั่วนิรันดร
4ส่วนเจ้าดาเนียลเอ๋ยจงม้วนปิดและประทับตราถ้อยคำแห่งหนังสือ
ม้วนนี้ไว้จน ถึงวาระสุดท้าย
คนเป็นอันมากจะไปที่นี่ที่นั่นเพื่อเพิ่มพูนความรู้"
5แล้วข้าพเจ้าดาเนียลมองไปเห็นชาย 2 คนยืนอยู่คนละฟากแม่น้ำ
6คนหนึ่งกล่าวกับผู้สวมผ้าลินิน ซึ่งอยู่เหนือแม่น้ำว่า "นาน
เท่าใดเหตุการณ์ น่าประหลาดทั้งปวงนี้จึงจะสำเร็จครบถ้วน"

⁵⁰ 11:45 หรือ กับ

⁵¹ 12:3 หรือ ผู้ให้ปัญญา

7ชายผู้สวมผ้าลินิน ซึ่งอยู่เหนือแม่น้ำ
ก็ชูมือทั้งสองข้างขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์และข้าพเจ้าได้
ยันท่านปฎิญาณอ้างพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์ว่า
"หนึ่งวาระสองวาระและครึ่งวาระ⁵²
เมื่ออำนาจแห่งวิสุทธิชนหมดสิ้นลงในที่สุดสิ่งทั้งปวงนี้ก็จะสำเร็จสม
บูรณ์"
8ข้าพเจ้าได้ยินแต่ไม่เข้าใจ จึงถามว่า
"ท่านเจ้าข้าทั้งหมดนี้จะลงเอยอย่างไร?"
9ท่านผู้นั้นตอบว่า "ดาเนียลเอ๋ย จงไปตาม ทางของเจ้าเถิด
เพราะถ้อยคำเหล่านี้ถูกเก็บงำและประทับตราไว้จวบจนวาระสุด
ท้าย10คนเป็นอันมากจะถูกถลุง
และได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ
ส่วนคนชั่วยังคงทำชั่วต่อไปไม่มีคนชั่วคนใดจะเข้าใจแต่ผู้มีปัญญา
จะเข้าใจ
11ตั้งแต่ยกเลิกการถวายเครื่องบูชาประจำ
วันจนถึงวาระที่สิ่งน่าสะอิดสะเอียน
อันเป็นต้นเหตุแห่งวิบัติถูกตั้งขึ้นเป็นเวลา 1,290 วัน 12พระพร
จงมีแก่ผู้ที่รอคอยและอยู่จนครบ 1,335 วัน
13ส่วนเจ้าจงไปตามทางของเจ้าจวบจนวาระสุดท้าย เจ้าจะพักสงบ
และเมื่อสิ้นยุคเจ้าจะเป็นขึ้นมาเพื่อรับมรดกส่วนของเจ้า"

⁵² 12:7 หรือ หนึ่งปี สองปี และครึ่งปี